

ÎNTOARCERE ȘI JUBILEU

¹ Mulțumesc, frate. Vă puteți așeza. (*Un frate vorbește în limbi. Loc gol pe bandă. Alt frate interpretează.*) Amin. Amin. Laudă fie lui Dumnezeu. (*Un frate vorbește în limbi. Loc gol pe bandă. Alt frate interpretează*) Amin.

² Ce lucru mare este acesta în seara asta să auzi aceasta spusă chiar înainte ca noi...înainte ca eu să vin să vă vorbesc, Dumnezeu ne promite că El ne va da o ungere proaspătă. De aceea ne-am adunat noi aici, iată de ce este chemată această adunare.

³ Eu cu siguranță consider acesta un mare privilegiu să fiu aici în seara aceasta să mă adun cu această biserică din nou, cu acești închinători, cu bunul meu prieten, fratele Moore, soția lui scumpă și familia lor și toate familiile Domnului care s-au adunat pentru acest timp de părtășie, de jubileu. Noi ne strângem în jurul Cuvântului lui Dumnezeu și în jurul laudelor și închinării oamenilor Lui.

⁴ Și eu cu siguranță am pierdut ceva nefiind aici să îl ascult pe fratele nostru vorbind despre revărsare, la începutul revărsării Duhului Sfânt pe strada Azusa în Los Angeles. Și eu l-am trimis pe omul cu casetele înainte, fratele Sothmann, care este aici pe undeva, să înregistreze mesajul în această dimineață astfel ca eu să pot să-l iau să-l ascult. Și noi am condus mașina noaptea trecută prin furtună, încercând să reușim, dar noi am pierdut asta și ne-am oboșit atât de mult că doar a trebuit să ne oprim un pic la Little Rock cam între orele douăsprezece și unu și să dormim un pic, eu am dormit mai mult în această dimineață. Astfel, am fost oarecum oboșit, am fost destul de ocupați și ne pregătim acum pentru străinătate și așa mai departe, așa că noi am fost doar un pic oboșiți. Însă, eu sunt...știu că mă voi bucura să ascult mesajul acestui patriarh despre acel timp.

⁵ Odată, sus în Canada, eu am fost privilegiat să-l ascult pe fratele Moore să citească istorisirea și eu întotdeauna m-am întrebat unde s-a dus acea carte, am vrut să o citesc, despre frământările inimii și lacrimile acelor oameni în timpul revărsării timpurii a Duhului Sfânt. Cred că unul dintre ei a pierdut un copilaș sau ceva, a trebuit să...nu avea nici măcar un sicriu să-l pună în el, a trebuit să taie ceva scânduri și să facă un sicriu. Și o, vai, cum erau ei respinși de oameni! Dar totuși, cu o credință nemuritoare, s-au mișcat mai departe să vadă această biserică măreață de astăzi pe care aceea a produs-o.

⁶ Aceasta merge să arate ce poate face credința. Eu cred că dacă o persoană este vreodată sigură în inimă și are ceva în care credința se poate ancora, ei n-ar trebui să înceteze vreodată, nu contează de câte ori sunt ei învinși, ei ar trebui să meargă mai departe.

⁷ Știți, a fost un om odată care a vrut să scrie o...s-a gândit că el putea scrie benzi desenate. Nimeni nu a acceptat abilitatea lui și în final el a început să scrie ceva articole mici pentru o biserică și el a ajuns afară într-un mic garaj infestat de șobolani și a încercat să scrie niște povești și nimeni nu dorea să le primească și fiecare ziar le-a refuzat, a spus că el nu avea abilitatea, dar el totuși a crezut că avea și a continuat mai

departe și mai departe. Și el a început să observe particularitatea unui șoricel anume care era în garaj și acolo s-a născut povestea lui Mickey Mouse. Și Walt Disney valorează acum milioane și milioane de dolari aceea companie a lui sau orice are el, pentru că el a crezut că era ceva în el care pulsa.

⁸ Și dacă un om poate face aceea în natural, cum este cu omul care este impulsionat de Duhul Sfânt, care crede că Dumnezeu vrea ca lucrările Lui să fie aduse oamenilor și va sta cu Scriptura?

⁹ Eu abia aștept, săptămâna aceasta, o trezire în propriul meu suflet. Eu i-am spus soției mele ieri, când am auzit niște vești bune și m-am grăbit și mi-am aruncat brațele în jurul ei și am strigat: „Eu sunt liber!” și am mers afară în cameră și am început să plâng. Și am spus: „Știi, eu---eu---eu---eu vreau ca Dumnezeu să îmi dea o trezire în mine însumi.” Eu am spus: „Pentru circa cinci ani eu am fost sufocat sub o---o mare povară de care am fost eliberat acum și...” Și m-am gândit: „O, vai, eu merg jos la cei ai fratelui Jack și am toți oamenii care se roagă pentru mine ca eu să am o trezire în mine însumi, eu cu adevărat am nevoie de ea.” Eu cred că toți simțim foarte mult în felul acesta.

Sora Anna Jeanne, eu desigur apreciez acel articol pe care l-ai scris, mai ales despre acea șapcă mică, mi-ar place să văd aceea.

¹⁰ Atât de mulțumitor s-o văd pe sora Moore chiar aici, știind că ea a fost bolnavă pentru ceva timp și Billy mi-a spus că ea a luat cuvântul cu un timp în urmă aici despre ceva, a fost o mărturie despre harul lui Dumnezeu, puterea Lui de vindecare.

¹¹ Și în timpul acestei săptămâni, cu voia Domnului, noi vrem să avem niște servicii de vindecare, să ne rugăm pentru bolnavi, și noi intenționăm să facem aceea și să ne rugăm pentru fiecare care vine să se facă rugăciune pentru el și noi ne așteptăm ca Dumnezeu să ne dea o altă revărsare de pe strada Azusa.

¹² Și astfel acum, eu știu asta...voi ați avut...cred că trezirea sau adunarea a început ieri, dar eu aflu că este în desfășurare din ultima duminică, mă gândesc. Astfel, știu că voi ați avut mari vorbitori aici înăuntru și noi suntem desigur recunoscători că adunarea are această...a ajuns în această atmosferă în seara aceasta. S-ar cuveni să nu fie prea greu să te gândești la ceva să spui la o astfel de audiență receptivă și---și Duhul este deja aici, așa că voi doar pășiți drept în El, e chiar bine să faceți aceea. Și eu sunt recunoscător că întotdeauna aflu aceea aici, înăuntru în această biserică, un bun venit plăcut al Duhului Sfânt.

¹³ Acum, sunt oameni care stau în picioare și afară și aceea era primprejur când am sosit, ei veneau, făcând un șir care mergea în spate; ei...fără loc să ajungă înăuntru la etaj sau pe scări, în balcoane și lucruri de felul acesta. Astfel, noi---noi vom încerca să ne grăbim doar cât de repede este posibil și în seara aceasta să vă vorbesc pentru un timp și apoi, mâine dimineață, este un---un timp, eu cred dimineață. Și eu sunt sigur că fiecare vrea să fie aici mâine după masă, fratele Jack urmează să răspundă la întrebări. Eu am spus: „Frate Jack, cum este cu aceea?” El a spus: „Eu---eu---eu trebuie să răspund, dar eu nu știu despre întrebare,” a spus el. Prin urmare, eu desigur sunt bucuros că povara este peste el că trebuie să răspundă la întrebări.

¹⁴ Acum, noi suntem fericiți și întotdeauna ne place să ne întâlnim unul cu altul și să vorbim și---și să avem un timp bun de părtășie și aceea-i ce este asta, dar acum să ne așezăm pentru câteva momente să fim de partea sinceră a acestor lucruri, știind că noi toți mășălăuim către sfârșit, zi de zi. Mă gândeam la acest patriarh bătrân de-aici, câți din cei care s-au închinat cu el pe strada Azusa deja au traversat acel râu. Într-o zi, unii dintre noi, dacă Domnul zăbovește, vor vorbi despre adunările din Shreveport la jubileu, noi vom fi trecuți dincolo, mulți, noi trebuie să ne amintim aceea, noi trebuie s-o facem.

¹⁵ Deci, se cuvine să fim foarte precauți, noi nu putem să ne întoarcem și să mai încercăm, noi trebuie s-o facem acum, astfel când eu vin la această audiență, niciodată nu încerc să vin să fiu pe placul audienței, eu nu am fost vinovat niciodată de aceea, eu vin să încerc să-L mulțumesc pe Dumnezeu. Și uneori eu aș putea spune lucruri și... aș putea pișca sau răni, dar eu nu intenționez asta în acel fel; noi avem nevoie să stăm cu adevărul și cu ce este corect și să vedem Duhul Sfânt că vine jos să adeverească aceea, că aceea este corect și aceea este ceea ce noi toți căutăm.

Acum, înainte ca noi să citim o Scriptură, mi-ar place dacă noi doar ne-am apleca capetele din nou pentru un cuvânt de rugăciune.

¹⁶ Dumnezeu nostru, noi ne apropiem de tronul Tău în seara aceasta, în numele Domnului Isus. Doar să rostim Numele, nouă ne face ceva, căci Acesta este minunat. Și noi venim acum, înălțându-ne din această mică clădire de-aici, mergând dincolo de vârful clădirii, dincolo de lună, stele, în prezența Ta și în jurul altarului Tău măreț de aur și așezăm credința noastră și cererile noastre sus acolo cu Jertfa noastră, Domnul

Isus și noi venim în numele Lui, știind că El a spus: „Dacă veți cere Tatălui orice în numele Meu, Eu vă voi acorda aceea.”

17 Și acum noi venim mai întâi să ne mărturisim păcatele noastre și vina noastră și toate greșelile, o, ele sunt atât de multe, Doamne, ele sunt multe, dar noi doar cerem milă. Și noi am cere, Doamne, ca în acest timp măreț de părtășie, ca Tu să te întorci către noi într-o revărsare măreață a binecuvântărilor Tale din nou peste poporul Tău. Și noi vedem întunecimea așezându-se și ora apropiindu-se și vedem bisericile îndepărtându-se una de alta în ora în care noi trăim, atrage-ne aproape din nou, Doamne, cu legăturile părtășiei în jurul Cuvântului și în jurul Duhului.

18 Fie ca acolo să nu fie nicio persoană, indiferent dacă este aproape, înăuntru sau afară din această clădire, decât care să fi beneficiat în seara aceasta de venirea lor aici, fie ca ei să vină cu inimi deschise și fie ca noi care vorbim, să vorbim cu inimi deschise, fie ca noi să fim întrutotul predați Duhului Sfânt ca El să ne poată lua și să lucreze voia Lui.

19 Noi în cel mai umil fel îți mulțumim pentru mesajul care a fost dat cu câteva momente în urmă, fiindcă noi simțim jos în inimile noastre că avem promisiunea acum că---că Tu ne vei vizita și noi abia așteptăm aceea, Doamne, ca și copiii cărora li s-a dat o promisiune.

20 Binecuvântează Cuvântul, citirea, sfințește urechile care aud și glasul care vorbește și pe aceia care au rătăcit departe, adu-i înapoi în staul și pe aceia care rămân înăuntru, încurajează-i pe aceia să meargă mai departe. Vindecă fiecare persoană bolnavă, o, Dumnezeuule, fie ca să nu existe nicio persoană slăbită în mijlocul nostru în seara aceasta, decât care vor fi vindecați de prezența Ta. Fie ca noi să ne dăm seama că aceasta căreia îi vorbim și o auzim vorbindu-ne înapoi nu este un mit, ci ea este puterea învierii Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos, care locuiește în mijlocul poporului Său. Noi ascultăm glasul Tău, Doamne, să auzim ce ar trebui să facem. În numele lui Isus Cristos, noi o cerem. Amin.

21 Acum, eu vreau ca voi, dacă ați vrea, să întoarceți cu mine în Biblie la Cartea Leviticul, capitolul al 25-lea și eu vreau să citesc versetul al 9-lea și al 10-lea ca să scot din acestea un context pentru ceea ce aș vrea să spun.

22 În timp ce răsfoim, eu vreau să recunosc câțiva prieteni aici înăuntru pe care îi văd în seara aceasta: fratele și sora Williams din Phoenix unde va fi o adunare curând chiar acolo, cu oamenii din Phoenix;

Îi văd de asemenea pe fratele și sora Norman aici din Tucson; chiar în spatele lor, fratele și sora Evans de jos din Georgia; și mulți alții pe care eu am început să-i observ roată și să-i văd. Domnul să vă binecuvânteze.

În **Leviticul, capitolul al 25-lea și al 9-lea și al 10-lea verset:**

Apoi vei face trâmbița jubileului să sune în a zecea zi a lunii a șaptea, în ziua ispășirii vei face trâmbița să sune în lungul și latul țării.

Apoi voi veți sfinți al cincizecilea an și veți proclama libertatea peste toată țara pentru locuitorii de-acolo și va fi un jubileu pentru voi și se va întoarce fiecare om la stăpânirea lui și se va întoarce fiecare om la familia lui.

²³ Și eu vreau să iau textul din: **Întoarcere și Jubileu**. Acum, așa cum eu înțeleg și mi s-a spus, că acesta este timpul cu cincizeci de ani în urmă astăzi, eu cred că este asta, dacă nu am înțeles greșit, că Duhul Sfânt a fost revărsat proaspăt în statul Louisiana.

²⁴ Și eu am citit ceva din istorie despre mișcarea pentecostală, cum chiar acum o sută de ani El a fost revărsat în Rusia, ei L-au respins, voi vedeți ce au ei și ori de câte ori Dumnezeu trimite binecuvântările Lui și oamenii le resping, locul merge întotdeauna în haos, doar putrezește în starea lui. Și noi suntem siguri că mesajul și puterea lui Dumnezeu, în care noi toți credem, este așa de ciudat...așa straniu pentru lume și felul ei de a gândi, până când, eu cred că națiunea noastră de fapt a făcut cum au făcut restul din ele. Acum, pentru onoarea și lauda lui Dumnezeu, noi suntem recunoscători pentru ceea ce El ne-a dat.

²⁵ Și Israel, Dumnezeu a dat lui Israel, care era slujitorul Lui, o proprietate. Și eu vreau să mă bazez pe asta pentru o lecție de școală duminicală. Eu, mâine seară, intenționez să predic despre subiectul: **De ce și cum să ne întoarcem.**

Și acum, în seara aceasta eu m-am gândit, mai mult sau mai puțin, că eu aș...astfel ca oamenii să înțeleagă asta, să nu piardă asta sau mai degrabă, să nu eșueze s-o înțeleagă, eu aș învăța asta oarecum ca o lecție despre ceea ce a avut loc și pentru credința mea cinstită și sinceră, ce a fost asta și ce a avut loc și de ce. Și atunci mâine seară: **Cum ne întoarcem noi înapoi?**

²⁶ Acum, printr-un model sau o ilustrare, noi luăm Israelul pentru că este timpul de jubileu și bisericii i s-a dat o porție, care a fost Cristos Însuși care a fost turnat prin Duhul Sfânt în fiecare inimă care ar vrea să-L primească și să devină fii ai lui Dumnezeu. Acum, Israel era un slujitor a lui Dumnezeu și el...lor le-a fost dată o proprietate și această proprietate nu trebuia să fie dată nimănui altcuiva, ea trebuia să fie numai pentru Israel, Palestina le-a aparținut lor.

²⁷ Și dacă noi am fi avut timp sau timpul ne-ar fi permis, mai degrabă, să mergem înapoi și să vorbim despre nașterea acelor patriarhi (Când ei erau născuți de acele femei și fiecare când naștea bebelușul și mama era în durerile nașterii a rostit *cu glasul, numele* acestui patriarh și l-a pus în poziție la locul lui, în Palestina sute de ani mai târziu) cum putem noi să ne punem încrederea în acest Cuvânt scris al lui Dumnezeu pentru că El este atât de inspirat, că fiecare parte din El se potrivește, și El desenează un tablou pentru noi a ceea ce era Dumnezeu, și a ceea ce este și ce va fi întotdeauna!

²⁸ Acum, noi aflăm că atunci când Iosua a împărțit moștenirea la popor, fiecare persoană a fost pusă în poziție, exact în felul în care mamele evreice au dat numele acelor copii, cum ei au fost puși în Palestina întocmai la locul lor: Așer, Gad și---și Neftali și fiecare, Iuda; fiecare așezat întocmai în poziția lor.

²⁹ Ce tablou minunat devine pentru noi, pentru că el este un model al lui Dumnezeu care își așază biserica, El Însuși, pe fiecare membru, fiecare piatră, fiecare loc, fiecare creștin la locul său. Fiecare din noi își are un loc deosebit în casa lui Dumnezeu, ca templul lui Solomon când ele au fost tăiate peste tot în lume, când ele au fost aduse înăuntru prin...la lope, au plutit și au fost luate de acolo printr-un car cu boi și toate aceste pietre ciudate și-au avut locul lor când templul a fost pus laolaltă.

³⁰ Și eu cred că Dumnezeu, de-a lungul acestui timp a tăiat niște pietre foarte neobișnuite pe care noi am putea să nu le înțelegem, dar ele își au locul lor exact în templu, în clădirea lui Dumnezeu. Și Iosua, prin inspirație, nu doar matematic, el---el prin...inspirat de Dumnezeu el i-a așezat pe fiecare din acei patriarhi în poziția lor, întocmai exact în felul în care le aparținea numele.

³¹ Ce tablou ni se pune înaintea noastră despre Dumnezeu în capodopera Sa! Nimeni nu putea să fi făcut vreodată asta decât Dumnezeu, nu există cale de-a face asta, numai Dumnezeu. Acela trebuia să fie pentru...trebuia să fie a lor---a lor pentru totdeauna, era un dar de la

Dumnezeu. Dumnezeu, prin harul Lui minunat, dă acestor oameni această țară în această poziție și îi așază în ea potrivit Cuvântului Său și nașterea oamenilor, doar perfect, cum s-au potrivit ele împreună și eu cred că acela era un model.

³² Și acum, nimeni altcineva nu putea lua acel loc, acela trebuia să fie numai pentru Israel, doar ei puteau lua acest loc și să ia binecuvântările locului. Și dacă într-un fel sau altul, în perioada acestor vremi, dacă ei își pierdeau moștenirea lor într-un anumit fel, putea fi sărăcia, putea fi o altă cale în care ei---ei își pierdeau moștenirea lor unde părinții lor... Unul o putea lăsa fiului său și el o lăsa fiului său, ea aparținea acelei seminții, ea aparținea acelor oameni pentru totdeauna, era o moștenire.

³³ Și dacă eu nu înțeleg greșit Scripturile, eu cred că în mărețul mileniu care va veni, voi știți ce vreau să spun, ei se vor întoarce chiar înapoi la acel loc, căci noi știm că Sionul va fi luminat, acea măreață Cetate, și ei nu vor avea nici zi, nici noapte acolo pentru că Lumina va fi peste Sion și eu cred că în Mileniu acele seminții își vor lua pozițiile lor iarăși.

³⁴ Acum, dacă într-un fel sau altul, persoana și-a pierdut moștenirea care le-a fost dată lor de către Dumnezeu, acolo venea un an numit, Anul Jubiliar și acela a fost că la fiecare șapte ani ei au avut o odihnă, un sabat, la fiecare șapte zile ei au avut un sabat, la fiecare șapte ani ei au avut un sabat și șapte sabbate erau patruzeci și nouă de ani și al cincizecilea an a fost Jubileul și în acest jubileu, fiecare om care și-a pierdut cumva moștenirea lui, dacă el era născut liber și un adevărat israelit prin sânge, nu conta cine ținea proprietatea, ea trebuia să-i fie înapoiată lui gratuit. El nu trebuia să plătească nimic, nu trebuia să facă niciun lucru, ci doar să se oprească din ce făcea el și să meargă înapoi la moștenirea lui.

³⁵ O, vai! El avea un drept la ea, era un drept dat de Dumnezeu, pentru că el, prin har, a moștenit-o și a fost dată părinților lui și transmisă an după an. Nu conta ce a avut loc, dacă el a pierdut-o, ea trebuia să o întoarcă gratuit, asta însemna har, calea asigurată pentru fiecare persoană să se întoarcă la moștenirea lor care li se cuvenea.

³⁶ Și ce tablou ni se arată în seara aceasta despre biserică în aceste zile din urmă! Voi vedeți ce poate face omul și apoi vedeți ce face Dumnezeu. Ce face omul eșuează și va eșua, a eșuat și întotdeauna va eșua, dar ce face Dumnezeu este etern și trebuie să rămână pentru

totdeauna, nimic n-o poate lua vreodată. Dumnezeu a dat-o, este darul Lui fără plată și prin vederea lui mai dinainte suverană a văzut-o și a plasat-o și nu este nimic ce o poate mișca vreodată, ea este acolo etern. Și Jubileul era felul lui Dumnezeu de a-și exprima harul către oamenii Lui pentru restaurare sau să fie aduși înapoi la poziția lor de drept.

³⁷ Acum, eu cred că aceasta este din nou ora jubileului, eu cred că este timpul de jubileu. Eu cred că acum cincizeci de ani în Louisiana, acest stat mare unde oamenii pentecostali sunt puternici și tari, eu cred că Dumnezeu a pus în lucrare o biserică.

³⁸ Și eu nu spun aceasta într-un fel critic, eu o spun sincer, că eu cred că deși acea minoritate a crescut la una mare, puternici de zeci de mii de ori mii de membri pentecostali care s-au asociat în fiecare formă de guvernare pe care noi o avem, și fiecare, ca poliție și---și oameni de stat și---și oameni mari chiar în guvernul federal...Cu câțva timp în urmă eu am înțeles că în perioada guvernării lui Dwight Eisenhower, că aproape patruzeci la sută din angajații guvernului au fost fie pentecostali sau au avut origini pentecostale.

³⁹ Gândiți-vă la aceea, timp de cincizeci de ani biserica a crescut de la o mână de oameni din strada Azusa până când una din cele mai puternice biserici mășăluiește înainte, în lume astăzi. Noi suntem recunoscători pentru asta și eu mulțumesc lui Dumnezeu pentru asta și eu sunt atât de bucuros să fiu unul din ei, că Dumnezeu, prin harul Său minunat, a văzut potrivit într-o zi să mă aducă între ei și să mă facă o parte din ei.

⁴⁰ Și nu spun nicidecum următorul lucru ca să rănesc, ci cu râvnă față de biserică: Dar biserica, deși a crescut în număr și a crescut în putere, a crescut în finanțe, dar ea a căzut din ceea ce era în acea zi, spiritual. Acolo a...Cel mai mare lucru ce li se putea întâmpla, fie că ei au devenit bogați în finanțe, mari în număr sau fie că ei trebuiau să stea în minoritate, lucrul cel mai mare de care ei trebuiau să țină strâns, ar fi fost acel Duh Sfânt pe care Dumnezeu, prin harul Său mareț, L-a revărsat peste ei să-i conducă și să-i călăuzească.

⁴¹ Eu cred că ei au pierdut și o—o mare parte din acel zel pe care l-au avut, acel foc arzând care a căzut și a cuprins sufletele lor în flăcări, încât au mers la colțurile străzii, la marginile drumurilor și pe autostrăzi, în... nu prin calea ușoară în care noi călătorim astăzi, ci prin calea persecuției, prin calea tristeții, prin calea durerii, respinși de fiecare.

42 Cum mi-ar place în seara aceasta dacă bunul meu frate probabil poate auzi în lume dincolo...Dar un sfânt bătrân, care a locuit aici în Shreveport cu ani în urmă, obișnuia să stea afară, când eu am venit pentru prima dată aici și să-mi spună: „Frate Branham, tu ai atâta dreptate, biserica pierde prinderea. O, eu mă rog ca Dumnezeu să ajute s-o primească înapoi din nou.”

43 Și fratele Lyle și eu, așa cum stăteam acolo afară, acela era tatăl surorii Moore și cum mi-a spus el că în zilele timpurii, în trecut în acele zile când ei erau persecutați și respinși de pretutindeni, că el era odată într-o adunare, unde ei erau...le-a fost interzis să se închine Domnului în Duhul și un grup de oameni au apărut și au tras prin ferestre cu pistoale și puști și o soră bătrână care stătea pe podea cu mâinile sus în aer, lăudându-L pe Dumnezeu, în timp ce ferestrele erau ciuruite cu gloanțe din puști și gloanțele au străpuns rochia femeii și au căzut pe podea fără să o rănească.

44 Noi avem nevoie să mergem înapoi la puterea lui Dumnezeu și ceva care poate face același lucru astăzi. Chiar dacă în numerele noastre...Persecuția întotdeauna dă tărie bisericii; noi am avut-o prea ușor, noi devenim leneși, ajungem la un loc unde nu vrem să mergem mai departe pentru că totul ne-a fost doar înmănat. E nevoie de durere și lacrimi, și sudoare, și rugăciune, și credință, și promisiune să ne mișcăm înainte în puterea Duhului Sfânt. Acel zel și putere pe care le-au avut ei în acele zile a dispărut de multă vreme din adunările noastre. Mie mi-e teamă că dacă s-ar împușca în ferestrele noastre în seara asta, oamenii ar fugi în toată părțile și nu s-ar mai întoarce niciodată înapoi.

45 Dar...Un alt lucru, e prea rău, știți, să te gândești la acele lucruri întâmplându-se în felul acela, dar totuși asta dovedește că Dumnezeu care a fost în vechime încă este Dumnezeu astăzi, Dumnezeul care a fost, rămâne Dumnezeu întotdeauna și El așteaptă ca oamenii Lui să-și țină legămintele și promisiunile lor, dar când noi primim totul atât de ușor, atunci noi doar alunecăm și primul lucru pe care-l știți, noi ne îndepărtăm de la aceste lucruri, pierzându-ne moștenirea.

46 Acum, citim aici, cam la versetul al 25-lea sau aici, în acest al 20-lea sau al 25-lea capitol mai degrabă din Leviticul, că acolo era ceva ce mi-ar place să tipizez, nu în mod critic, ci cu seriozitate, cu respect și în frică de Dumnezeu, în a cărui prezență suntem noi toți în seara aceasta. Ați observat, așa cum voi citiți asta când mergeți acasă dacă nu ați citit-o, dacă un om cumpăra o proprietate înăuntru unei cetăți cu ziduri, atunci el

avea un an s-o răscumpere înapoi dacă el a vândut-o și dacă el n-a răscumpărat acea proprietate, dacă ea era în spatele unui zid, trebuia să rămână acolo, ea nu putea merge fără plată în jubileu? Aceea era obligată să rămână acolo, ei erau dincolo de zid, ei nu auzeau niciodată jubileul, trâmbița sunând. Ei sunau dintr-o trâmbiță și ea nu putea merge gratis.

⁴⁷ Și mi-e tare teamă că unul din lucrurile pe care le-am avut la început cum cei din timpurile de demult au predicat împotriva ca să ne organizăm, noi ne-am întors roata și iarăși am făcut chiar lucrul împotriva căruia părinții noștri s-au luptat atât de tare să ieșim afară din el. Și cetatea cu ziduri, mi-e teamă că prea mulți din noi astăzi, prea mulți din oamenii noștri pentecostali au ajuns cu ziduri în ceva denominațiune, ceva organizație undeva și nu vor auzi niciodată sunetul jubileului, niciodată nu vor veni din nou înapoi la Moștenire.

⁴⁸ Acum, amintiți-vă, cei care erau în interiorul zidurilor niciodată nu au ajuns liberi, ei erau robi pentru restul timpului lor, proprietarul îi avea în stăpânire dacă ei și-au pus moștenirea într-o cetate care era împrejmuită, dar dacă ea era afară, cetățile mici care nu aveau ziduri, atunci ea era considerată ca și câmpiile, ea putea merge liber în jubileu.

⁴⁹ Eu nu aș vrea să critic, dar eu aș vrea numai să afirm ce este adevărul, care este de fapt adevărul Scriptural. Acum, noi aflăm că atât de mulți dintre noi, în aceste zile din urmă, în organizația noastră de pentecostali, că noi am venit înăuntru și ne-am organizat pe noi înșine și am respins conducerea Duhului Sfânt prin înțelepciunea unor grupuri de oameni. În loc să avem părtășie unul cu altul ea ne-a divizat și ne-a separat în câteva organizații diferite de oameni și făcând astfel, aceea a rupt Moștenirea noastră.

⁵⁰ Acum, aceste ziduri, înăuntru, dacă noi vreodată ajungem cu ziduri într-un loc unde noi nu putem accepta Cuvântul și Duhul Sfânt, și trebuie să luăm crezurile, și așa mai departe ale unei biserici în locul puterii Duhului Sfânt, jubileul nu va însemna niciodată nimic pentru acea persoană, nu. Nu contează cât de mult puteți voi spune că mama a lăsat...moștenirea ta, tatăl tău a făcut aceea, dar tu ai vândut-o și i-ai făcut ziduri și ai venit într-un crez și ai acceptat această dogmă care a fost injectată în părtășia ta în loc să fii liber în Cristos și să lăsăm Duhul Sfânt să ne conducă.

⁵¹ În trecut în epoca unde biserica timpurie s-a adunat, imediat ei au trebuit să meargă să organizeze și când ei au făcut-o pentru că lor le era teamă că altcineva va... un conducător va obține un grup mic, au avut

dispute și ei au trebuit să organizeze aceste dispute, dacă ei doar le-ar fi lăsat în pace, să lase Duhul Sfânt să scoată buruienile și să le ducă afară, și să conducă înăuntru, și să pună înăuntru, biserica ar fi fost mult mai în față decât este ea acum în puterea spirituală. Da.

⁵² Acum, un bărbat și familia lui putea merge înapoi la moștenirea lor originală dacă ei puteau auzi jubileul și sunetul trâmbiței și să știe ce însemna aceea pentru ei. Acum, dacă ei au auzit sunetul trâmbiței preotului (slujitorul, trâmbița este Evanghelia) și când ei aud aceea și știu ce înseamnă aceea și știu că aceea era moștenirea lor, nu conta unde erau ei pierduți, cât de departe s-au dus înapoi, orice au trebuit ei să facă, ei aveau privilegiul să vină și să primească din nou moștenirea lor, întreaga familie putea veni și să primească moștenirea lor.

⁵³ Tot așa este în seara aceasta, bărbați și femei, aici din Louisiana, care cunosc lucrurile pe care noi le știm și le-am auzit de la fratele nostru și de la alții, despre experiența noastră pentecostală din anii de demult și aflăm că noi ne-am făcut ziduri sau dacă noi nu ne-am făcut ziduri departe de asta, atât de departe că noi trebuie să auzim ce spune cineva în loc de ceea ce este AȘA VORBEȘTE DOMNUL și putem auzi ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu are de spus despre asta, acum este ora jubileului, veniți înapoi la moștenirea voastră originală, la Duhul Sfânt real din nou.

⁵⁴ Amintiți-vă, el putea merge liber, nu trebuia să plătească nimic, nu trebuia să facă nimic, doar să se ridice și să plece, asta-i tot ce trebuia să facă, să meargă înapoi, dacă el cunoștea sunetul trâmbiței, dar el trebuia să cunoască sunetul trâmbiței, înțelegeți, căci ei erau fiii ai lui Dumnezeu.

⁵⁵ Noi... Isus a spus în Sfântul Ioan 8:35 că fiul rămâne pentru totdeauna în casă. Acum, un slujitor nu rămâne, un slujitor nu rămâne. Amintiți-vă, el este un fiu, nu un slujitor; dacă el este fiu, el este născut un fiu, dacă el este un slujitor, el s-a alăturat sau a fost cumpărat.

⁵⁶ O, nu există un asemenea lucru ca a te alătura bisericii. Nu este cuvânt pentru asta în Biblie. Tu nu te poți alătura bisericii, biserica este Trupul tainic al lui Isus Cristos, că tu trebuie să fii născut în El prin botezul Duhului Sfânt. Și nu există un asemenea lucru ca a te alătura bisericii.

⁵⁷ În Apocalipsa al 17-lea capitol, dacă voi îl veți citi în Diaglott, Diaglottul Emphatic din manuscrisul original de la Vatican, voi veți afla acolo în Apocalipsa 17, în versiunea King James, ea spune: „Și ea era plină de nume de hulă.” Biserica prostituată, o fiică, ea avea fiice, multe fiice au fost asociate cu ea și ea era prostituată, prima religie organizată care a fost vreodată, a fost organizată la Niceea, Roma, la Niceea, după

Consiliul de la Niceea, atunci ea a devenit o organizație, o biserică creștină universală a unei organizații, ea avea fiice.

58 Și voi vedeți acolo, King James pune asta, „ea avea nume de hulă”, dar în Diaglottul original, asta spune, „ea era plină de nume hulitoare.” Ce diferență de la „nume de hulă,” la „nume hulitoare.” Aceea înseamnă pentru mine, eu nu știu, eu...dacă eu greșesc, Dumnezeu să mă ierte, dar aceea înseamnă biserici care au luat nume de creștinătate care trăiesc ca lumea, și se comportă ca lumea, și fac lucrurile lumii, și au adus rușine peste adevărata biserică a viului Dumnezeu, și ei se unesc cu acelea.

59 Voi v-ați putea alătura la loja metodistă, loja prezbiteriană sau loja pentecostală, dar voi nu vă puteți alătura bisericii. Voi trebuie să fiți născuți în biserică prin botezul Duhului Sfânt. Aceea este adevărat.

60 Acum noi vedem unde am ajuns. În regulă. Amintiți-vă, fiii rămân, ei sunt pentru totdeauna acolo înăuntru, ei sunt aduși acolo înăuntru prin predestinare, Efeseni 1:5: „Predestinați pentru înfierea de copii prin Isus Cristos, înainte de întemeierea lumii.” Ei sunt fii care sunt născuți în biserică lui Dumnezeu și ei rămân pentru totdeauna acolo pentru că sunt născuți în Ea. Așa este!

61 Un rob, acum, amintiți-vă, un rob primește răsplata sau salariul, dar el niciodată nu urma să fie liber la jubileu. Nu, domnule. Un rob nu era liber la jubileu care nu era născut un israelit. El trebuia să fie născut ca să fie liber la jubileu; el avea salariul lui.

62 Și mulți oameni își primesc răsplata lor. Isus a spus despre fățarnici, a spus: „Ei își au răsplata lor, dar voi sunteți diferiți.” Da, aceea-i ce Isus spunea în Ioan 8 despre iudei. Ei au spus: „Noi suntem liberi.” El a spus: „Robii nu rămân în casă.”

63 Dar când El le-a dat naștere, ei nu mai erau robi, ei erau fii și împreună moștenitori cu El în Împărăție. Acela este felul în care este biserică, ea este împreună moștenitoare cu Cristos în Împărăție, moștenitori ai tuturor lucrurilor pentru Dumnezeu, prin El.

64 Acum, noi aflăm că biserică s-a mișcat în aceeași direcție în care strămoșii ei s-au mișcat, primele organizații ale bisericii. A fost în acel fel de-a lungul timpului prin epoci.

65 Dar ei niciodată, niciodată nu sunt, robii nu vor fi liberi, ei nu vor auzi Cuvântul, ei nu vor crede Cuvântul, robii. Ei au auzit sunetul trâmbiței, că preotul călărea prin țară, sunând această trâmbiță că fiecare

om era liber, a sunat peste tot, libertate în toate ținuturile și fiecare om care era născut iudeu știa că el putea merge înapoi la moștenirea lui, mie nu-mi pasă cât de departe a fost el vândut, ce s-a întâmplat, el putea merge înapoi, pentru că el era născut în casă, el era în casa tatălui său, născut, dar robul nu știa ce făcea el. O, vai!

⁶⁶ Amândoi lucrau pentru același stăpân, vânduți sub păcat, mulți pentecostali sunt vânduți în același fel. O, frate, întoarce-te! Du-te înapoi la moștenirea ta originală, toți, întoarceți-vă și mergeți înapoi, este timpul să mergeți înapoi.

⁶⁷ Păgânii, acum, robul păgân nu putea face aceea, el nu știa nimic despre asta și la urma urmei, un păgân înseamnă „un necredincios”, un necredincios în Cuvânt. Mulți dintre ei vor lua dogme și ritualuri și crezurile bisericii în loc de a asculta Cuvântul adevărat și când Cuvântul real El Însuși sună, ei nu știu despre ce vorbiți voi. Ei vor să te numească un holy-roller, ei vor să te numească, cum au făcut ei cu cei dinainte, acum cincizeci de ani în Louisiana, „nebuni.” Cum a fost în trecut în zilele lui Pavel: „În calea care se numește erezie, aceea este calea în care eu mă închin Dumnezeului părinților noștri.” Vedeți, păgânii nu știu nimic despre asta, deși pretind a fi ceva, dar totuși, un păgân este „un necredincios,” un necredincios în Cuvântul lui Dumnezeu, aceea îl face pe el un păgân.

⁶⁸ Aceea era numai pentru cei aleși, aleșii lui Dumnezeu, acela-i felul cum este asta astăzi: „Nu cel care aleargă, nici cel care vrea, este Dumnezeu care are milă.” Este Dumnezeu care face asta, Dumnezeu, prin harul Lui. Isus a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine decât dacă Tatăl Meu îl atrage. Și toți pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine.” Este harul lui Dumnezeu că El a ales Biserica înainte de întemeierea lumii.

⁶⁹ Acea biserică va auzi Cuvântul lui Dumnezeu, ei vor respinge fiecare crez, vor respinge fiecare organizație, fiecare denominațiune care este contrară și ei Îl vor sluji pe Dumnezeu prin puterea Duhului Sfânt. Amin. Ei cu siguranță cunosc sunetul Trâmbiței. „Oile Mele ascultă Glasul Meu.”

„Despre ce vorbești tu?” „Cuvântul!” „Tu spui că Acela este Glasul lui Dumnezeu?”

⁷⁰ „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi. Oile Mele îl ascultă pe Acela, ele Îl cunosc, ele nu vor urma un străin.” Ele nu vor asculta aceste crezuri, ele nu vor asculta aceste dogme și aceste lucruri care au fost injectate să facă o organizație în loc de un trup. „Un

trup Tu Mi-ai pregătit,” a spus Dumnezeu, Fapte sau Evrei. „Un trup Tu Mi-ai pregătit. O jertfă și ofrande Tu nu ai vrut, ci un trup Tu Mi-ai pregătit,” un trup de credincioși, un trup care este născut.

71 Înainte ca să poată fi un trup al unei ființe umane, înainte ca eu să pot acționa ca un om, înainte ca eu să pot umbla ca un om, înainte ca eu să pot vorbi ca un om, eu trebuie să fiu născut un om. Cum ar ști un nod de pe copac cum aș acționa eu? Cum ar putea el vreodată să spună: „Eu nu acționez astfel.” Singura cale în care ar putea fi aceea, este ca el să se fi născut ca mine. Acela este felul în care este organizația, ei au atras oamenii la o parte pentru că ea s-a dus după un crez.

72 Dar pentru ca să fii un fiu al lui Dumnezeu tu trebuie să te naști din Duhul lui Dumnezeu, atunci tu devii asemenea lui Cristos și faci lucrările lui Cristos, atunci tu nu ești ciudat pentru acei oameni. Un om acționând ca un om nu este un ciudat și un creștin acționând ca un creștin, născut din același Duh, voi vedeți grupul pentecostal la început, același grup pentecostal acționează în același fel dacă el este născut din același Duh, pentru că este născut.

Aceea-i de ce astăzi, oamenii nu înțeleg biserica. Și Biserica a început să crească rece și formală, luându-se după crezuri și lucruri și părăsind conducerea Duhului Sfânt. În regulă.

73 Ceilalți nu cunosc sunetul trâmbiței. Robul este rob, Biblia a spus aici, din generație în generație. Oricine care intra în acea cetate și cumpăra o proprietate, el era legat, el nu putea să-și răscumpere proprietatea în jubileu, ea nu putea merge liber și el n-o putea răscumpăra, ea rămânea celui care a cumpărat-o din generație în generație. Aceea-i ce Scriptura spune aici și el trebuia să rămână în acea cetate cu proprietatea lui, căci aceea era unde era moștenirea lui, era în cetate. El nu era liber să meargă înapoi, pentru că el era vândut, acum, spunem noi, din generație în generație.

74 Am întrebat un om nu demult...Odată, doctor Bosworth, cred că vi-amintiți pe fratele Bosworth, el a spus: „Am întrebat o fată într-o seară în Toronto, Canada, `Ești tu creștină?’” Ea a spus: „Eu vreau ca să înțelegi că eu ard o lumânare în fiecare seară.” Ca...Vedeți, aceea era tot ce știa ea despre creștinătate. Am întrebat odată o femeie, dacă ea era creștină. Ea a spus: „Eu vreau ca tu să înțelegi că eu sunt o americană.” Am spus: „Acea nu are nimic de-a face cu asta.”

75 Eu urma să mă rog pentru o femeie odată și doamna a spus: „Trage perdeaua acolo.” Eu am spus: „Păi, eu doar urma să ofer

rugăciune.” Ea a spus: „Trage acea perdea.” Am spus: „În regulă. Nu sunteți o creștină?” Ea a spus: „Noi suntem metodști.” Am spus: „Acea mărturisește bine că nu sunteți.” Înțelegeți, înțelegeți, înțelegeți?

76 Vedeti, dacă voi ziceți „metodist,” acela este doar un nume hulitor; ziceți „baptist,” acela este doar un nume hulitor. Noi putem zice „Amin” la aceea, dar frate, lăsați-mă să vă întreb ceva: „Cum este cu Penticostalii?” Dacă ea nu este o experiență a unei nașteri din nou, încă este un nume hulitor modelat după începutul...?...corect. Așa este. Vedeti, ei nu se cunosc unul pe celălalt, ei nu cunosc părtășia, tot ceea ce cunosc ei este crezul vostru, ei doar s-au stabilit ca ceva fel de lojă, ca lojile. Eu...Lojile sunt în regulă dacă voi vreți să aparțineți la ele, dar nu asociați asta cu biserica. Biserica este un grup de credincioși născuți din nou care sunt în Cristos prin Duhul Sfânt, conduși de Duhul lui Dumnezeu. Ei nu sunt din lume, ei sunt dinafara lumii, ei sunt diferiți de lume, aceea-i ce-i face pe ei ceea ce sunt. Viața lor este moartă și ei sunt ascunși în Cristos și morți în Cristos și ascunși și sigilați prin Duhul Sfânt, ei sunt departe de lucrurile lumii.

77 Robii, din generație în generație. O femeie a spus odată: „Ei bine, eu sunt luterană.” În regulă. (*Fratele Branham își drege glasul.*) Scuzăți-mă. „Luterană, mama mea a fost luterană, bunicul meu a fost luteran.” În regulă, rob de la unul la altul, transmis mai departe doar vei rămâne în acel fel. Voi niciodată nu veți merge liberi la jubileu. Voi ați putea predica Cuvântul, ați putea vedea Duhul Sfânt că vindecă bolnavii, că deschide ochii orbilor, vorbește în limbi, le interpretează, exact ceea ce spune Biblia, dar voi nu știți nimic despre sunetul Trâmbiței. Corect! Acela este adevărul. Ei nu cunosc sunetul Trâmbiței, ei sunt vânduți, ei își pun moștenirea în spate dincolo în ceva cetate cu ziduri.

78 Biserica noastră penticostală a făcut același lucru, exact, a pus-o drept înapoi într-o cetate închisă, încât ei nu *mai* aud Cuvântul lui Dumnezeu. Ei zic: „Dacă ei nu vin în *acest* fel, aceea nu vine la grupul nostru, ei bine atunci acela nu este lucrul corect, căci numele tău nu este în cărțile noastre, tu nu poți merge în Răpire.”

79 Numele vostru este în Cartea Vieții Mielului și el a fost pus acolo înainte de întemeierea lumii și nu există nimic ce îl poate șterge afară. „Oile Mele cunosc Glasul Meu, nu vor urma un străin.” Da, domnule.

80 Dacă slujitorul bogat...Un om a venit înăuntru, a devenit un slujitor și a devenit bogat și a cumpărat un frate, acum, acel frate poate fi

răscumpărat de o rudenie, o rudenie putea veni, să îl ia în anul jubileului și îl putea răscumpăra.

⁸¹ Ce tablou minunat al lui Cristos avem noi aici, un---un tablou frumos, mai degrabă, al lui Cristos! Cum un pelerin acolo în sclavie, vândut în cetățile bogate acolo afară, vândut la bogățiile organizației, dar un frate rudenie care știe că el este acolo afară, într-una din seri își punea Biblia sub braț, se duce după el, o rudenie, pentru că el are același duh, el este născut în aceeași familie, merge să-l cheme afară din acel grup! El este o rudenie răscumpărătoare. Cum a fost portretizat acel tablou în Cartea lui Rut: Boaz a luat locul unei rudenii răscumpărătoare, reprezentându-L pe Cristos!

⁸² Biserica acum este ca Israel. Biserica este atunci ca Israel când ei au ieșit din Egipt. Când Israel a fost în Egipt, Dumnezeu prin harul Lui minunat, fără vreo organizație sau altceva, El l-a chemat pe Israel la bunăstarea lui, El i-a chemat la moștenirea lor. El...Harul le-a rânduit lor un profet, harul le-a dat un Stâlp de Foc, harul le-a dat un miel, mielul de jertfă, harul le-a dat putere, harul le-a dat eliberare, harul le-a dat victorie, harul le-a dat toate aceste lucruri și ei au dansat în Duhul și ai strigat și L-au lăudat pe Dumnezeu pentru asta.

⁸³ Și puțin știau ei când dansau pe malurile Iordanului acolo sau Mării Moarte, că ei erau la patruzeci de ani depărtare de țară; ei erau doar la depărtare de circa cinci zile, dar ei au făcut greșeala lor fatală în Exod al 19-lea capitol unde ei au acceptat legea în locul harului, când ei au respins calea lui Dumnezeu ca să aibă o cale pentru ei: „Dă-ne ceva să facem.” Acea a fost ideea omului tot timpul.

⁸⁴ Acum, amintiți-vă, a fost ideea omului, este...aceea este natura omului. Adam a exprimat aceea în grădina Edenului, când el era pierdut, în loc să meargă înapoi la Dumnezeu pentru har, el a încercat să-și facă lui însuși un șorț. Și mereu de atunci el a încercat să aibă ceva de-a face cu răscumpărarea, când răscumpărarea este un dar fără plată a harului prin Dumnezeu, doar a lui Dumnezeu. Nu există nimic ce puteți voi face să vă salvați pe voi înșivă, Dumnezeu te-a salvat. Nu există nicio cale, nimic ce puteți voi face, dar omul vrea ceva să facă în asta; ei acceptă asta astăzi.

⁸⁵ Și ca acum cincizeci de ani, când mamele și tații voștri, voi oamenii pentecostali în seara aceasta, când cei din timpurile vechi, și acesta care stătea la amvon aici în seara aceasta, a strigat și l-a lăudat pe Dumnezeu, ei au ieșit afară din acele organizații. Păi, vorbește-le de organizație, ei îți

vor râde în față, ei erau liberi. Da, domnule. Ei au strigat și L-au lăudat pe Dumnezeu, au vorbit în limbi, au avut semne și minuni și miracole, Duhul Sfânt a coborât, ei au văzut literal forma lui Cristos, ei au făcut mari semne și minuni, ei au suferit, au sângerat, au fost sub persecuție, amărâți și de toate pentru acea cauză.

⁸⁶ Și acum, ce au făcut ei? Același lucru pe care l-a făcut Israel și ei au făcut o greșeală fatală, ei au vrut să se organizeze. Și ce i-a făcut aceea lui Israel? Ce i-a făcut asta lui Israel? Ea...Ei---ei nu au vrut să accepte conducerea Duhului Sfânt, n-au vrut să accepte conducerea lui Moise, ei au încercat chiar să ridice pe Core și Datan și așa mai departe să---să-i conducă. Ei nu au vrut conducerea pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru ei.

⁸⁷ Și astăzi, noi nu vrem conducerea sau biserica nu vrea, pe care Dumnezeu a rânduit-o, ei încearcă să se gândească la vreo altă cale. Ei merg la seminare, își educă oamenii, vin înapoi cu o experiență teologică.

⁸⁸ O, eu mai degrabă aș avea un om care să-mi predice care nu-și cunoaște ABC-ul, care n-a fost niciodată într-un seminar teologic și a avut o experiență afară, departe pe un deal cu sorg pentru măhuri în spatele unei buturugi și Dumnezeu l-a umplut cu Duhul Sfânt. Cu siguranță. Lăsați-l să fie condus de Duhul, Dumnezeu va face totul să se miște chiar înspre el, el este ca un magnet, nu se poate ascunde, ca o casă în flăcări când e vânt puternic, tu nu-l poți stinge, el va arde în continuare. El va arde pentru Cristos, tu nu poți face nimic în legătură cu asta. Da.

⁸⁹ Ce au făcut ei, totuși? Au făcut același lucru pe care l-a făcut Israel. O, ei au avut victorie, ei au strigat, au dansat, au vorbit în limbi la Penticost, aici în Louisiana acum cincizeci de ani, dar ca și Israel, au dorit să facă ceva ei înșiși, așa a făcut biserica pentecostală; ei toți s-au organizat în Adunările lui Dumnezeu, apoi după aceea a venit alta, eu cred că se numesc Unite sau cumva, apoi a apărut alta, apoi alta, apoi alta, apoi alta, până când uitați-vă unde este ea astăzi.

⁹⁰ Voi știți ce ați făcut? Același lucru pe care l-a făcut Israel. Când ei au respins planul rânduit de Dumnezeu pentru ei, ei au început să rătăcească. Aceea-i ce a făcut biserica astăzi, rătăcind și luând toate lucrurile în denominațiunea lor: fumători de tutun și oameni nesfinți care s-au căsătorit de patru sau cinci ori și orice altceva și îi lasă să predice și iau un cântăreț bătăran dincolo, într-o casă de șobolani acolo într-o seară și îl lasă să cânte pe platformă în seara următoare. Păi, este o rușine

pentru biserica viului Dumnezeu să se gândească la un asemenea lucru! Desigur.

⁹¹ Ce au făcut ei? Acea a adus nume hulitoare, au aruncat Cincizecimea, chiar numele care ar trebui să fie sfânt, este aruncat într-un loc unde ei zic: „El este penticostal, ea este penticostală, ei sunt penticostali, priviți, ce fac ei și cum se comportă. Așa este! Nume hulitoare! Sigur, acela este adevărul.

⁹² Da, domnule, ei au făcut o greșeală fatală când au făcut aceea și au rătăcit patruzeci de ani, aceea este exact ce au făcut ei: au rătăcit patruzeci de ani când ei au fost la mai puțin de cinci zile de țara promisă. Erau cam patruzeci de mile (*aprox.64km*) de la Marea Roșie până unde au traversat ei Iordanul, cam patruzeci de mile (*aprox.64km*); ei le-ar fi putut parcurge în trei sau patru zile și să fie în țara promisă, dar ei și-au făcut propria lor alegere.

⁹³ Și biserica ar fi putut fi în seara aceasta o biserică glorioasă, fără pată sau zbârcitură, dacă părinții ar fi acceptat și ar fi rămas cu Duhul Sfânt că Dumnezeu i-a adus afară din acele organizații, dar ei s-au dus drept înapoi în ele ca un câine la vomitatul lui și un porc la bălăceala lui în noroi, ei s-au dus drept înapoi în aceea și acum noi am rătăcit alți cincizeci de ani, rătăcind în pustie.

⁹⁴ Dar a venit un timp când Dumnezeu a spus: „Voi ați fost pe acest munte destul de mult. Haideți să plecăm.” Asta poate fi experiența Louisianei acum în acest jubileu. Poate fi o experiență din nou că Dumnezeu, Duhul Sfânt o va vorbi oamenilor acestei generații, fiilor lor, așa cum au făcut ei în trecut acolo când vechii luptători au murit care au luptat și au spus: „Ai...Du-te fă aceasta, eu voi face aceasta. Și dacă tu botezi în Numele lui Isus, noi nu vom avea nimic de-a face cu tine. Și tu fă aceasta, noi vom avea aceea și celălalt lucru.” Vechii luptători sunt morți. Așa este.

⁹⁵ Este timpul să ne ridicăm, să fim fii de Dumnezeu în Numele lui Isus Cristos și să vă ridicați la un loc astfel ca voi să vă puteți întoarce în acest jubileu și să auziți sunetul Trâmbiței Evangheliei Cuvântului lui Dumnezeu. Voi sunteți frați, voi nu sunteți denominați; voi sunteți frați pentru că voi nu puteți fi denominați, voi sunteți născuți fii ai lui Dumnezeu. Dacă sclavii vor să rămână în cetatea cu ziduri, lăsați-i să rămână, dar voi sunteți liberi. Amin. Voi sunteți liberi. Haideți să mergem înapoi, să mergem înapoi la Moștenirea noastră, să mergem înapoi la început, înapoi la „ei sunt---sunt conduși de către inspirația Duhului Sfânt.”

96 Acela este felul în care ei au făcut o greșeală. Odată din nou Israel a făcut aceea. Este doar un lucru pe care oamenii îl fac. Odată Israel a privit în jur după ce au avut moștenirea lor împărțită, ei au vrut să fie ca restul lumii, ei au dorit un rege.

97 Bătrânul profet... Profetii au fost întotdeauna calea lui Dumnezeu de a vorbi oamenilor: „Cuvântul Domnului a venit la profeți.” Era profetul care le spunea lor adevărul.

98 Și Samuel s-a ridicat și a spus: „V-am luat eu vreodată banii sau v-am spus eu vreodată ceva în numele Domnului decât ce a venit la împlinire?”

99 Ei au spus: „Acea este adevărat, tu nu ne-ai luat niciodată banii, nu ne-ai luat niciodată existența, tu nu ne-ai cerșit niciodată lucruri și niciodată nu ne-ai spus nimic în numele Domnului decât ceea ce era adevărul.”

El a spus: „Atunci stați departe de acele lucruri de-acolo. Să luați un rege peste voi? Dumnezeu este Regele vostru.”

100 Și aceea L-a nemulțumit pe Dumnezeu. Și Samuel a plâns înaintea Domnului și Domnul a spus: „Ei nu te-au respins pe tine, Samuele, ei M-au respins pe Mine, tu ești doar un instrument prin care Eu lucrez, lasă-i să-l aibă.”

101 Și aceea este exact ce-au primit ei și noi aflăm durerea ce a urmat aceea, Dumnezeu este Regele lor. Dumnezeu este Regele nostru, Duhul Sfânt este Conducătorul nostru, Dumnezeu ne-a dat Duhul Sfânt, să stăm cu El: Direcția Bibliei să vedem dacă acela este Duhul Sfânt. Duhul Sfânt nu poate promite ceva aici și apoi s-o nege aici, El trebuie să păstreze exact ceea ce El a spus ca să rămână Dumnezeu. Corect. El trebuie să rămână Duhul Sfânt, trebuie să fie același. Da. Ei nu au vrut să-l creadă pe Samuel când Samuel a avut Cuvântul lui Dumnezeu și le-a spus lor.

102 Israel a strigat și a dansat, desigur ei au avut un timp măreț, dar ei au aflat că au rătăcit patruzeci de ani. Acum, în rătăcirea lor...V-ați gândit vreodată ce au făcut ei acolo în pustie? V-ați gândit vreodată la ce a făcut Israel? Dumnezeu i-a binecuvântat. Sigur ei au fost. Ei au avut grădini, recolte, ei s-au însurat cu soții, ei și-au crescut copiii, Dumnezeu i-a binecuvântat. Și El a binecuvântat mișcarea penticostală. El...Desigur. Dar amintiți-vă, aceea nu era la ce i-a trimis Dumnezeu, să locuiască în acea pustie, ei trebuiau doar să treacă prin pustie, ei erau pe drumul lor către țara lor promisă.

103 Biserica trebuia să meargă mai departe la promisiunea deplină, biserica în seara aceasta ar trebui să fie în splendoarea gloriei ei, ea ar trebui să aștepte Venirea Domnului, în loc de aceea, ea este împrăștiată peste tot, întrebându-se care este corectă? „Este aceasta corectă? Este aceea corectă? Eu mă voi alătura la aceasta și voi merge aici și la aceea.” O, întoarceți-vă, depărtați-vă de la acele lucruri.

104 Acum, ce a făcut aceea pentru noi? A făcut aceea pentru ei, i-a făcut să rămână în pustie, aceea ne-a adus drept înapoi în același vomitat din care am ieșit noi afară, ne-am organizat pe noi înșine și ne-a pus drept înapoi în aceeași harababură din care am ieșit afară. Nu puteți voi înțelege că Dumnezeu n-a avut niciodată o organizație, niciodată n-a ordonat una și niciodată n-a vorbit despre una, ci întotdeauna a fost împotriva ei? Dumnezeu vrea să conducă oamenii, oamenii doar nu se pot conduce pe ei înșiși. Ei zic: „Noi suntem prin mulțimea sfatului.”

105 Aceea a dovedit că este un mare fals, odată când Iosafat s-a dus să-l întâlnească pe Ahab și ei au spus: „Noi avem...Noi doar Îl vom consulta pe Domnul.” Aceea a sunat foarte Scriptural, spunea: „Acolo este Ramot-Galaad, el ne aparține nouă, Dumnezeu ni l-a dat. Copiii evrei se cuvine să mănânce acel grâu de-acolo, dar în schimb, dușmanul îl mănâncă. Nu credeți că ar trebui să mergem sus?”

106 Și Iosafat a spus...Un om bun într-o tovărășie greșită, acela este felul cum sunt grupurile pentecostale în seara aceasta, oameni buni, metodiști, baptiști și așa mai departe, Cincizecimea nu este o organizație, Cincizecimea este o experiență. Înțelegeți? Mulți oameni buni au ajuns în tovărășia greșită ascultând acele dogme și au respins Cuvântul. Aceea este exact.

Observați, Iosafat a spus: „N-ar trebui să-L consultăm pe Domnul?”

107 El a spus: „Desigur, scuză-mă, o, desigur, eu s-ar cuveni să fi știut despre aceea. Eu am patru sute de profeți evrei buni, jos aici, eu mă voi duce și îi voi aduce.”

108 Astfel, el s-a dus, ei toți au profetit, Zedechia a luat două coarne, el a zis: „Suiți-vă.” Desigur, suna logic. Ei au spus: „Dumnezeu ne-a dat nouă țara, aceea este a noastră.” Dar ceva merge cu asta, tu trebuie să te supui lui Dumnezeu ca să rămâi în acea țară.

109 Tot așa este asta în seara aceasta, pentecostalilor, voi nu v-ați supus lui Dumnezeu când v-ați organizat și v-ați separat pe voi înșivă părând că nu aveți credința. Voi ați putea fi pentecostali, dar voi nu

sunteți...după nume, dar voi trebuie să fiți pentecostali sub condiții: că Viața lui Cristos, Cuvântul lui Dumnezeu, să poată curge prin voi și să se manifeste pe Sine și să dovedească că El este Dumnezeu și Dumnezeu care lucrează prin voi, Viața lui Cristos în voi.

¹¹⁰ Acum, noi știm aceea...Vedeți ce aceasta...El a spus că: „Ei bine...” Toți au spus: „Suiete-te, Domnul este cu tine. Suiți-vă și împingeți-i afară din țară, ea ne aparține nouă.”

Și voi știți, aceea nu a sunat chiar corect pentru Iosafat, el era un om spiritual. El a spus: „Nu mai este unul pe care am putea să-l consultăm?”

¹¹¹ „De ce să consultăm pe unul când aici este o întregă organizație, acum, cu toți episcopii și prezbiterii și toți? Ei toți stau aici. De ce să mai aducem?” El a spus: „Dar desigur, mai există unul.”

¹¹² El a spus: „Da, eu am unul pe care aș putea să-l consult, dar eu îl urăsc.” Păi, sigur! Desigur, el îl ura, el era un profet adevărat. El a spus: „El este Mica, fiul lui Imla.” Organizația l-a scos afară cu mult timp în urmă, nu au nicio părtășie cu el.” A spus: „Să-l ascultăm.” „O,” a spus el, „Eu îl urăsc.” El a spus: „Să nu spună regele astfel, ci să auzim ce are el de spus.”

Atunci unii dintre prezbiteri au alergat acolo, i-au zis: „Toți episcopii și fiecare a spus „aceasta și aceasta”, tu trebuie să spui același lucru.”

El a spus: „Eu voi spune doar ceea ce Dumnezeu pune în gura mea.” Amin.

¹¹³ O, noi s-ar cuveni să-l avem pe fratele Zepp aici acum să cânte refrenul „Amin” pentru noi. Da, domnule.

Spuneți ceea ce Dumnezeu pune în gura voastră, El niciodată nu va spune nimic decât Cuvântul Său. Un profet este un prevestitor, același ca un prevestitor. Adevărat.

¹¹⁴ Astfel el a spus: „Eu voi spune ceea ce Dumnezeu spune.” Și apoi el și-a verificat vedenia lui, a spus: „Lăsați-mă să am această noapte, să văd ce spune Domnul.” În dimineața următoare a ieșit afară și avea AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

¹¹⁵ De ce? El a verificat asta, el a știut că acel profet real dinaintea lui, la care a venit Cuvântul Domnului, trebuia să fie corect. El l-a blestemat pe Ahab, i-a spus căci câinii îi vor linge sângele și Izabela va fi împrăștiată și așa mai departe. El a știut că nimic bun nu putea ieși din lucrul acela, era un fățarnic.

¹¹⁶ Eu vă voi spune, că Dumnezeu niciodată nu va binecuvânta biserica atâta timp cât ea se organizează și se așază la o parte, pe care Dumnezeu a dovedit prin timp că El a blestemat-o. Arătați-mi un singur grup de oameni unde Dumnezeu a ridicat o trezire prin metodiști, baptiști, prezbiterieni, luterani, campbeliți, oricare ar fi ei. Când El a ridicat un grup de oameni și a început o trezire, când ei s-au organizat, ei au murit și niciodată nu s-au întors înapoi. Cum poate Dumnezeu binecuvânta ceea ce El a blestemat? O, întoarceți-vă, Louisiana! Anul Jubileului este în desfășurare, întoarce-te la posesia ta, întoarce-te la Moștenirea ta. Cu siguranță.

¹¹⁷ Observați și atunci el s-a suit pe deal și și-a pierdut viața, întocmai exact pentru că, observați, acel Mica și-a spus profeția și a știut că vedenia lui s-a potrivit exact cu Cuvântul Domnului. Desigur.

¹¹⁸ Ce ne-a făcut nouă asta? Ne-a făcut același lucru. Noi am luat o mulțime de sfătuitori pentru siguranță, aceea duce în alt loc din Scriptură, eu pot spune: „Iuda s-a dus și s-a spânzurat, tu du-te și fă la fel.” Dar aceea nu---nu se aplică în Scriptură corect; tu trebuie s-O faci să spună întocmai exact cum spune Ea, nu este de interpretare personală, citești-O întocmai în felul în care Ea se citește. Aceea este calea în care trebuie asta să fie și atunci voi întotdeauna veți veni înapoi la Ea și Dumnezeu trebuie s-O onoreze, El veghează asupra Cuvântului Său ca să împlinească promisiunile Sale.

¹¹⁹ Ce ne-a făcut asta nouă? Ne-a slăbit credința, în primul rând. Eu am o mulțime de lucruri notate aici, zece pagini, ce ne-a făcut asta nouă, voi sări peste o parte din ele. În primul rând, aceea ne-a slăbit credința pentru că ne-a separat și noi am văzut pe alt frate în altă organizație vorbind în limbi și să primească Duhul Sfânt și făcând aceleași lucruri pe care le-am făcut noi și totuși noi am fost învățați că el este un vechi fățarnic pentru că el nu credea în grupul nostru. „Noi nu suntem împărțiți, toți suntem un singur trup; una în speranță și învățătură,” Biblia, „una în dragoste.” Aceea ne-a slăbit credința noastră, ne-a paralizat. Da, domnule.

¹²⁰ Ce a făcut asta? Ea a făcut pui de găină din vulturi, din cei cerești a făcut păsări legate de pământ. Ei bine, un pui de găină este o pasăre foarte în regulă, dar el este legat de pământ, el își păstrează cuibul jos aici unde fiecare nevăstuică care vine, vine prin jur, îi omoară ouăle lui și îi ia pe cei mici și lucruri de felul acesta, dar nu un vultur, el și-l zidește atât de sus încât nimic nu-l poate atinge.

121 Dumnezeu aseamănă moștenirea Lui cu vulturii, voi știți. Așa este! Și noi avem o grămadă de pui de găină pentecostali și nu vulturi. Ce a făcut asta? Noi le dăm hrana găinilor, aceea este ce-a făcut asta, vreun fel de crez sau denomi-națiune, nu Cuvântul viului Dumnezeu. Noi am sucit-o și am întors-o și am făcut ceea ce am vrut din ea ca să facem o organizație, am adăugat dogme exact cum a făcut biserica romană, același lucru. Nu-i de mirare că ea era mama curvelor.

122 Da, domnule, ei le dau de mâncare hrană pentru puii de găină, crez denomi-național și au trăit din aceea, aceea este tot ce știu ei. Ei sunt legați de pământ, ei nu știu să-și ridice picioarele și să se ridice sus în prezența lui Dumnezeu și să pretindă victoria, ei nu știu să strige laude lui Dumnezeu, ei nu știu cum să accepte vindecarea divină. Tu le vorbești, ei răgesc ca un catâr, nu știu nimic despre asta. Eu nu sunt...Dacă eu sunt...Doar iertați-mă dacă am spus ceva greșit. Eu nu am intenționat să spun nimic greșit, eu intenționez să subliniez pentru acei oameni, tu poți vorbi despre vindecare divină, ei își întorc spatele, o, chiar grupurile noastre pentecostale o neagă.

123 Ați știut că Biserica Romano-Catolică a fost prima biserică pentecostală? Două mii de ani au adus-o aici, lăsați această organizație pentecostală să meargă în felul în care este într-o sută de ani de acum, ea va fi mai rău decât biserica romană, aceea-i ce face adăugarea crezurilor și dogmelor, voi faceți pui de găină în loc de vulturi.

124 Dumnezeu---Dumnezeu este Iehova-Vulturul, toți acești micuți sunt vulturași. Frate, ei știu cum să ia o călătorie sus acolo în albastru, deasupra acestui fel de dans de doi bani care se desfășoară aici jos, ei nu vor niciuna din adunările voastre din hambar, ei zboară sus în cele cerești unde sunt stele, respiră aerul curat al purității. Da, domnule. O, da.

125 Ei au modernizat adunările noastre, aceea este ce au făcut ei și un alt lucru pe care ei l-au făcut, au adus imoralitate la femeile noastre. Exact. Bărbații noștri, frații noștri îi pun în denomi-națiuni și zic: „Dacă tu nu...Dacă noi răspândim asta...îți iau cardul de la tine, cardul de părtășie, păi, tu nu vei fi în stare niciodată să mai predici nimănui pentru că ei, noi te vom respinge pe tine” și lor le este frică, aceea face un pui de găină din el.

126 Frate, eliberează-te, vino înapoi. Acesta este jubileu, tu ești vultur; nu lăsa pe nimeni să-ți spună că ești un șoim sau un pui, scuzați-mă, că tu ești... păi un șoim de asemenea și un prădător, da, domnule, tu ești un vultur. Da, domnule. Ție nu-ți pasă de vechile crezuri moarte și

denominațiuni. Să mergem înapoi, noi suntem vulturi, zburăm în ceruri. Amin.

127 Un vultur poate merge unde nicio altă pasăre nu se poate gândi să zboare, dacă ar încerca să-l urmeze, ea s-ar dezintegra, el este o pasăre construită special, da într-adevăr. Eu vă spun, un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu este un bărbat sau o femeie special construită. Aleluia! Ei s-au născut cu Duhul în ei care știe să acționeze și să facă și să fie un fiu al lui Dumnezeu. Amin. Este adevărat. Voi știți că acela este adevărul.

128 Da, domnule, noi nu trebuie să avem...Femeile noastre, se obișnuia să fie o rușine pentru femeile noastre să își taie părul, ele fac asta; se obișnuia să fie greșit pentru femei să se machieze, ele fac asta, penticostalele. M-am dus aici, nu demult, la una din faimoasele noastre biserici penticostale, ei știau ce urma, așa că eu doar m-am dus să predic Cuvântul. Și eu am predicat, aproape fiecare din ele s-au ridicat și au ieșit afară, ei de abia au avut suficienți să aibă o școală duminicală, acolo au mers femei cu părul tăiat, Rickișii și Elvișii și toți și-au luat zborul într-o direcție și în această direcție, în acea direcție și erau învățători de școală duminicală. Am spus: „Acel grup de pui de găină, ei nu pot suporta carnea bună, proaspătă.” Așa este! Noi avem nevoie de Duhul Sfânt. Vulturii mănâncă hrana vulturilor, ei nu trăiesc din crezuri, ei trăiesc din Duhul Sfânt, ei trăiesc din Cristos, vulturii adevărați ai lui Dumnezeu, ei trebuie să fie născuți speciali.

129 Puiul de găină spune: „Și eu sunt o pasăre.” Știu că ești o pasăre, corect, dar nu un vultur. Ei nu-L aud pe Acesta, ei nu-L pot suporta, nu-L pot lua, să se umple, ei doar nu-L pot lua. De ce? Ei nu-L pot lua, ei nu știu nimic despre El. Au făcut adunările noastre atât de oficiale, le-au paralizat, adunările noastre au fost paralizate prin modernism; noi avem biserici mari, fine mărețe, mari, mărețe, organizații bune, mari, măreți doctori în divinitate.

130 Eu mereu am avut respect pentru o femeie mică odată, era doamna McPherson, soția lui Rolf McPherson, o femeie mică, minunată. Și stăteam vorbind la un mic dejun cu unul din oamenii de afaceri creștini și noi stăteam acolo vorbind, având, o, era o cină, asta a fost. Și astfel, fratele Teeford mi-a spus, a zis: „Frate Branham, eu mă întreb de ce nu ai venit să ne vezi.” Cu mult timp în urmă. Și sora McPherson, ea a ieșit dintr-o casă penticostală de modă veche, tatăl și mama ei, unul din vechii pionieri ai Penticostalilor.

131 Și eu am spus: „Ei bine...” Ei au început să vorbească despre un alt frate care a întemeiat o biserică măreață și i-au luat aproape pe toți ce îi aveau din templu, toți care acționau în felul acesta. Eu am spus: „Ei bine, aceea este o scuză foarte săracă pentru biserica de-aici, dacă ei urmează chiar acolo să construiască o biserică de un milion de dolari și au una deja construită aici.” Am spus: „Copiii flămânzi mănâncă dintr-un tomberon de gunoi, ei sunt flămânzi. Asta-i tot.”

132 Și când noi am ajuns să vorbim despre asta, sora McPherson s-a ridicat și a spus: „Rolf, aceea este adevărat.” Ea a zis: „Ce am obținut noi aici în afară decât un elefant alb de un milion de dolari?”

133 Eu am spus: „Dacă voi veți ajunge înapoi la acea Evangheligie pentru care a stat doamna McPherson, pentru botezul Duhului Sfânt și puterea lui Dumnezeu în loc de Doctor, Ph.D., L.L.D., tot felul de școlarizări de-aici...” Noi avem nevoie de o întoarcere la Cincizecime, înapoi la Evangheligie, înapoi la conducerea Duhului Sfânt. Da, domnule. Mergeți afară și vedeți acele femei predicatorie, cu păr tăiat scurt, tot felul, voi știți cum fac ele.

134 Știți voi ce face asta? Eu m-am dus ziua trecută sus aici în ținut și nu am văzut niciodată...Am văzut o femeie chiar aici în Los Angeles, eu m-am dus să mă rog pentru ea, m-am gândit că ea avea lepră, dar eu am văzut lepră, nu arăta în felul acela, verde sub ochi și toate de felul acela. Eu...Ce...Eu niciodată...Am pornit să merg și să spun: „Doamnă, eu sunt un misionar, eu am văzut lepră, am văzut pelagră am văzut de toate, eu niciodată nu am văzut ceva asemănător, eu sunt un slujitor, mi-ați permite să mă rog pentru dumneavoastră?” Aici venea alta, arăta întocmai ca ea și m-am gândit: „Stai un minut.”

135 Ce era asta? Păi, este o rușine! Poate o femeie cu aspect plăcut, dar știți voi nu trebuie să arătați ca o ciudățenie, ca ceva preistoric, ca ceva de undeva ce se numește Marte, voi sunteți o sfântă a lui Dumnezeu născută din nou, rămâneți în felul în care v-a făcut Dumnezeu, corect, multe dintre acele femei penticostale. Când o femeie face aceea, să fie falsă în exterior, exteriorul numai exprimă ceea ce este în interior, este falsă în interior. Ea a ajuns o denomițione falsă, de care ea se ține strâns în locul...Cristos s-ar cuveni să umple viața ei cu puterea învierii Lui, în loc de aceea, ea a luat vreun crez făcut de om. Exteriorul întotdeauna exprimă ceea ce este în interior, pomul este cunoscut după roadele pe care le poartă. O, vai!

136 Știu că voi v-ați putea gândi că eu sunt critic, dar nu sunt critic, eu doar încerc să vă spun care este adevărul. Priviți ce au bisericile noastre astăzi, priviți unde sunt ele. Păi, mamele noastre nu s-ar fi gândit la un asemenea lucru, frații noștri nu s-ar fi gândit la un asemenea lucru ca o organizație. Păi...Dacă voi v-ați duce în zilele lui timpurii și ați fi spus ceva despre aceea, ei v-ar râde în față, noi am spune „noi am ieșit afară din acel vomitat, am ieșit afară din acea mocirlă, Dumnezeu ne-a chemat afară.”

137 Noi nu vrem să mergem înapoi ca Israel, pentru oalele cu carne din nou, în Egipt. Dumnezeu ne-a scos afară din asta, dar noi vrem să mergem înapoi. Noi ne-am dus înapoi, voi puteți vedea ce avem noi, același lucru pe care îl au ei, „râde ciob de oală spartă.” Așa este. Ei sunt tot la fel. Crezuri și lucruri doar ne-au separat. Dar frate, o, eu pot să țin strâns asupra acestuia mult timp, dar să nu facem asta. Lăsați-mă să vă dau o veste bună: Acesta este anul jubileului. Dacă v-ați încurcat în acel fel de lucru, să ne întoarcem, noi avem o Moștenire.

138 Părinții Penticostali s-au luptat să câștige premiul și au navigat prin mări însângerate, să nu umblăm pe acest pat de flori de ușurință prin alăturarea la vreo organizație și să stăm jos, spunând: „Binecuvântează pe Dumnezeu, eu sunt penticostal.”

139 Să obținem experiența, să mergem înapoi la Dumnezeu, să mergem înapoi la Hrana vulturilor, să mergem înapoi la conducerea Duhului Sfânt, să mergem înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, să mergem înapoi la post și rugăciune.

140 Păi, biserica a uitat adunările de stradă cu mult timp în urmă, biserica a uitat nopțile ei lungi de rugăciune. Păi, ei nu se pot ruga mai mult de cincisprezece minute, o, vai și când se face asta, este ceva lucru mic, formal, jumătate din ei adorm. Păi, este o---o rușine! Puii de găină încearcă să mănânce Hrana vulturilor, voi n-o puteți face, nu se digeră. Așa este! Nu sunteți construiți pentru Ea, nu sunteți construiți pentru partea aspră, trebuie să fiți construiți robuști, și singura cale în care voi puteți vreodată lua aceea este să fiți născuți din nou, și să vă schimbați drumul și să veniți înapoi. Amin. Da, domnule. Da, domnule, este timpul să vă întoarceți.

„La ce să ne întoarcem, frate Branham? Să ne întoarcem la organizația din care am ieșit?” Nu.

Întoarceți-vă înapoi la Moștenirea voastră, Moștenirea pe care Tatăl nostru ne-a lăsat-O.

„Cum a făcut El...Ce fel de Moștenire a lăsat El?” „Așteptați în cetatea Ierusalimului până când veți fi înzestrați cu putere de Sus.” Acea este Moștenirea.

¹⁴¹ Nu: „Mergeți, alăturați-vă la aceasta și mergeți și alăturați-vă la aceea, mergeți alăturați-vă la asta.” Așteptați până când Puterea vine de sus. „Cât timp?” Până. „O zi? Două zile?” Așteptați până. Nu luați ceva emoție mică, ceva mică tulburare, așteptați până când sunteți morți și îngropați și născuți din nou în Isus Cristos și fiecare pulsație a vieții voastre bate în Isus Cristos, până când voi puteți vedea Viața lui Cristos reflectată chiar în trăirea voastră, felul în care mergeți, da, domnule, până când puteți găsi acea Putere cum au avut ei acolo în trecut la început.

¹⁴² Înapoi la Moștenirea Cincizecimii, da, domnule, aceea este Posesiunea voastră. Denominațiunea nu este posesiunea voastră, Cincizecimea este Posesiunea voastră, nu o organizație penticostală, părinții voștri au ieșit dintr-un astfel de lucru, Experiența Cincizecimii este Posesiunea voastră. Cercetați-vă pe voi înșivă. Sunetul Trâmbiței, „Ce fel de Trâmbiță?” Cuvântul, Trâmbița lui Dumnezeu, Duhul Sfânt în Cuvânt. Poetul cu adevărat a exprimat aceea corect când a spus:

Națiunile se destramă, Israel se trezește
 Semnele pe care profeții le-au prezis;
 Zilele neamurilor sunt numărate, de chinuri împovărate,
 Întoarceți-vă, o, risipiților la ai voștri.
 Ziaua răscumpărării este aproape.
 Inimile oamenilor se sfârșesc de teamă;
 Fiți umpluți cu Duhul, lămpile voastre pregătite și curate.

¹⁴³ Astăzi, noi avem predicatori, cu etică, educați, buni cărturari, dovediți, pot să se ridice și nu se mișcă niciodată, niciodată nu se mișcă un fir de păr, niciodată nu transpiră niciun strop și doar stau acolo și vorbesc și o, prezintă articole ale bisericii și totul doar atât de minunat timp de cincisprezece minute în timp ce voi dormiți, și vă întoarceți acasă, și vă numiți pe voi înșivă penticostali.

¹⁴⁴ Frate, noi avem nevoie de un predicator bătrân, aspru din pădure care va veni afară îmbrăcat cu o salopetă și va lovi amvonul (Aleluia!), uns cu puterea lui Dumnezeu, el nu va predica nici cinci minute și Duhul va prelua biserica și ea este dusă pentru restul seriei sus în cele cerești, sunt vulturi, ei nu vor ciuguli prin jur lucruri din hambar, ei vor merge sus în ceruri pentru Hrana lor.

¹⁴⁵ Sunetul trâmbiței, da, domnule, întoarceți-vă, risipiților. Dar dacă voi v-ați vândut moștenirea voi ați vândut-o și ați făcut aceste lucruri (Ce zic eu? Întoarceți-vă înapoi!), dacă v-ați alăturat vreunui cult care încearcă să vă țină departe de părtășia cu alți frați, părăsiți-l, acesta este jubileul. Amin. Eu mă simt religios! Întoarceți-vă! Întoarceți-vă! Acesta este jubileul, nu-l lăsați să treacă pe alături. Amintiți-vă: nu-l lăsați să vă ocolească. Dacă v-ați vândut, dacă v-ați dus afară în lume, dacă ați păcătuit, voi ați știut că odată ați avut experiența, v-ați dus și v-ați alăturat unde nu puteți avea părtășie cu restul din ei, voi ați făcut toate aceste lucruri, mie nu-mi pasă ce ați făcut, dacă sunteți un fiu, aveți dreptul să vă întoarceți acum pentru că este jubileu, este timpul jubileului.

¹⁴⁶ Dar dacă voi v-ați stabilit înapoia unui zid pe undeva, v-ați pus numele și v-ați ancorat, ai devenit pui, nu ți se va mai întâmpla pentru tine pentru că tu niciodată nu o vei mai auzi. Tu te vei duce afară și vei spune: „Ei bine, cred că aceea era în regulă, am mai auzit aceea înainte.” Vedeți? Mergi acasă, adormi, te scoli dimineața următoare; dar condamnarea tu nu o adormi, Cuvântul lui Dumnezeu, tu nu-L poți scutura jos, dacă ești un vultur, tu ai prins ceva.

¹⁴⁷ Aceea sună profanator și eu sper...nu intenționez aceea în acel fel către voi, dar eu---nu intenționez asta, eu însumi. Ca fermierul care a pus găina... el avea... el nu a avut, ei bine, el avea suficiente ouă ca s-o pună pe ea... lipsind unul, el a pus un ou de vultur sub ea. Când acel mic vultur s-a născut, era ființa cu arătarea cea mai ciudată pe care voi ați văzut-o vreodată printre acei pui de găină, el este o pasăre ciudată, în regulă. Astfel el...Bătrâna găină cotcodăcea și nu mânca aproape nimic și acel mic ins, aceea nu era o dietă pentru el, el doar---doar n-o putea suporta. Și el a auzit acel cotcodăcit al găinii. Ce înseamnă aceea? „Noi avem cine cu plăcinte, sociale, dansuri, joc de cărți, bunco.” Înțelegeți? El era un vultur, el doar nu putea înțelege acel lucru.

¹⁴⁸ Într-o zi, bătrâna mamă, îl căuta, trebuie să fi fost Anul Jubiliar pentru micul ins, bătrâna mamă a venit pe-acolo și a țipat, el a privit în sus și a spus: „Acea sună corect.” El a auzit ceva. Ea a spus: „Fiule, tu nu ești un pui de găină, tu ești un vultur, vino afară din aceea.”

A spus: „Mamă, cum ajung afară?”

¹⁴⁹ A spus: „Doar dă din aripi, aceea este eliberarea ta dată de Dumnezeu. Tu ești născut un vultur, tu ai o moștenire. Vino mai sus, ieși afară din acel lucru. Vino înapoi!”

150 El a făcut patru sau cinci fâlfâiri și când el a făcut, el s-a așezat drept pe un stâlp în curte, chiar în mijlocul organizației pentecostale. Ea a zis: „Fiule, tu va trebui să sari mai sus decât aceea sau eu nu pot să te iau.” Următoarea săritură el s-a prins de aripile mamei lui și s-a dus mai departe în ceruri. Aceea este chemarea zilei, frate. Întoarceți-vă, voi nu sunteți pui de găină, voi sunteți vulturi. Întoarceți-vă . Da, domnule. Acum, noi știm că aceea este adevărat.

151 Acum, Trâmbița sună, Ea sună, acesta este al cincizecilea an. Voi ați auzit prin acest bătrân patriarh în această dimineață prin aceste mesaje ce era asta. Eu vă spun în seara aceasta că promisiunea este acum. Să ne întoarcem înapoi. Pavel a spus în Fapte și... nu, în 1 Corinteni 14:8: „Dacă trâmbița dă un sunet nesigur, cine se va pregăti?”

152 Avem oameni mari care traversează lumea astăzi, toate bisericile se organizează împreună ca o mare mașinărie politică, oamenii vin afară ca un mare regim și vin la ea și primul lucru pe care-l știți, metodiștii și-i iau pe ai lor și merg în acea direcție, și baptiștii și-i iau pe ai lor și merg în acea direcție și unul nu știe ce face celălalt.

153 Vai, aceea nu-i asta. Trâmbița dă un sunet nesigur, „veniți, uniți-vă cu acest crez, veniți, uniți-vă cu acel crez” și Biblia spune altceva. Da, domnule, dacă trâmbița nu dă un sunet sigur, voi nu puteți, nu știți cum să vă pregătiți.

154 Dar când voi vedeți Trâmbița lui Dumnezeu, sunând Cuvântul lui Dumnezeu și Dumnezeu adevărind-O cu semne și minuni așa cum a spus El că va face, aceea este corect. Și dacă trâmbița dă un sunet nesigur, Căpitanul Șef nu va adevăra chemarea. O, frate, acela a fost un stomac plin! Căpitanul Șef nu va adevăra chemarea. Căci El a spus în Marcu 16: „În toată lumea și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Acela este Căpitanul Șef. „În numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi.” Aleluia! Aceea este chemarea. Căpitanul a spus: „Eu îi voi adevăra prin aceasta.” El a spus, de asemenea, în Ioan 14:12, Căpitanul Șef a spus: „Cel ce crede în Mine,” nu cel ce spune că crede, „cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le face și el.” Amin. Acela este un sunet sigur. El a spus să...Acei iudei au spus: „Păi, Tu ești un om făcându-Te pe Tine însuși Dumnezeu.”

155 El a spus: „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu atunci să nu Mă credeți.” Amin! Să avem asta, noi suntem biserica. Glorie! Corect. „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”

156 În sus și-n jos prin Louisiana într-o trăsură, în vechiul Model Ford-T, cu pneurile înfășurate cu sârmă de balotat, s-au dus părinții voștri predicând aceea, împotriva acestor dogme pe care voi le-ați adăugat la asta. Veniți afară din aceea. Întoarceți-vă. Veniți înapoi. Pocăiți-vă. Întoarceți-vă înapoi de unde ați venit, acesta este anul jubiliar. „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Da, domnule.

157 O, lăsați-mă să spun aceasta! Aceasta este înregistrată, eu știu. Tu biserică bogată din Laodiceea, ai spus: „Nu am nevoie de nimic.” Voi știți că Biblia a spus că voi veți fi în acel fel, a spus: „Tu ești căldicică.”

158 O, voi ziceți: „Noi strigăm și-L laudăm pe Dumnezeu.” O, da, Israel a făcut la fel și a făcut o asemenea greșală groaznică și aceea nu este asta. Ci vreau să spun acel zel arzător al lui Dumnezeu, nimic nu-l poate opri. Priviți la Evrei 11 acolo unde doar un semn cu capul de la Dumnezeu către acei patriarhi, ei au supus împărății, a lucrat neprihănire, a oprit gura leilor și a scăpat din foc și lucruri pe care ei le-au făcut prin credință doar printr-un semn cu capul de la Dumnezeu.

159 Astăzi Dumnezeu poate trimite un predicator și să ciocănească cu acel Cuvânt atât de tare cât poate el și noi mergem să ne culcăm, ne sculăm și ieșim afară. Nu-i de mirare că voi sunteți zidiți înăuntru, biserica este. Eu sunt...Eu știu că aceasta este înregistrată, ea merge într-o mulțime de locuri, vedeți aceea, merge peste tot în lume, pentru că noi avem vânzare de benzi completă în jurul lumii, merge la misionarii din câmpurile străine.

160 Și eu vreau să spun fiecăruia. Da, domnule. Întoarceți-vă. Acesta este timpul de întoarcere în timp ce chemarea sună. Da, domnule, aceste semne îi vor urma pe fii, nu sclavi, nu robi, nu slujitori, ci fii. „Aceste semne îi vor urma pe credincioși și niciun om nu-L poate numi pe Isus Cristosul numai prin Duhul Sfânt.” Așa este! Voi ați putea spune că voi o faceți, dar Duhul Sfânt trebuie să adeverească asta și s-o dovedească. Da, domnule.

161 O, Laodiceea bogată cu o biserică pe dinafară, Cristos în afara bisericii, mai degrabă, bătând la ușă, încercând să intre înăuntru, ai spus: „Eu sunt bogată și nu am nevoie de nimic.”

162 Sigur, tu vii drept în sus cu metodiștii și baptiștii, i-ai depășit în număr, dar unde este acea putere a lui Dumnezeu care a căzut cu cincizeci de ani în urmă? Unde este acel zel care ardea în inimile acelor oameni care mergeau pe șinele de cale ferată și culegeau porumb și-l zdrobeau ca să aducă Evanghelia? „Noi îi facem să se întoarcă în

morminte.” Noi aducem dizgrație taților și mamelor noastre care s-au luptat să câștige premiul. Și iată-ne luxoși prin jur la denominațională...Am spus eu suficient să vă las să înțelegeți, că este timpul de întoarcere?

¹⁶³ Dumnezeu și-a tras afară biserica aleasă din acele denominațiuni în urmă cu cincizeci de ani. Dumnezeule, trage afară acea rămășiță! Acesta este jubileul! El cheamă din nou. Întoarcere! Jubileu! Acum cincizeci de ani Dumnezeu i-a tras din aceea și în seara asta El încearcă să facă asta din nou. Noi vom continua mâine seară, este trecut cu un sfert. Să ne aplecăm capetele.

Națiunile se rup, (Cristos este pretutindeni), Israel se trezește, (este o națiune, are propria sa monedă, propria sa armată, ea este în Națiunile Unite).

Semnele pe care Biblia le-a prezis;

Zilele neamurilor numărate, cu chinuri împovărate (Bombe atomice și de toate)

O, întoarceți-vă, o, risipiților la ai voștri (Acesta este anul de jubileu)

Răscumpărarea este aproape,

Inimile oamenilor slăbesc de frică;

Fiți plini cu Duhul, lămpile voastre pregătite și curățite,

Priviți în sus! Răscumpărarea voastră este aproape.

¹⁶⁴ „Întoarceți-vă! Întoarceți-vă!” Duhul Sfânt strigă: „Întoarceți-vă!” Eu mă pot gândi când Isus a privit peste Ierusalim și a plâns, El l-a iubit și ei L-au respins. Și un om care este umplut cu Duhul în seara asta poate privi peste biserică și să vadă un popor care s-ar cuveni să strălucească cu puterea glorioasă a lui Dumnezeu și Duhul Sfânt înăuntru inimii voastre varsă lacrimi de părere de rău. Ce am făcut noi?

¹⁶⁵ Dumnezeu a chemat părinții noștri afară cu cincizeci de ani în urmă și noi ne-am întors înapoi. Și voi vedeți cine ne conduce: un grup rușinos sub numele de **Penticost**, oameni care fumează, beau, căsătoriți de trei sau patru ori, femei care își taie părul, se vopsesc, folosesc a lor...pantaloni scurți, poartă haine imorale, de toate, se numesc surori penticostale. Ce rușine asupra numelui lui Cristos! Ce rușine peste biserica Lui. Nu-i de mirare că El spune nume hulitoare au fost găsite în Babilon, organizație, confuzie, toate încurcate, toate felurile din aceasta, aceea și cealaltă. Unde este Cristos în întregul lucru? Întoarce-te, poporul!

¹⁶⁶ Mă întreb în seara aceasta, în timp ce avem capetele aplecate, oamenii cred că acesta este adevărul, că noi s-ar cuveni să ne întoarcem

În timpul acestui jubileu, este ultima chemare a lui Dumnezeu către biserica Lui, dacă o faceți, ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu și spuneți: „Dumnezeule, eu vreau să vin,” doar ridicați-vă mâna, spuneți, „eu cred asta, eu cred asta,” toți vulturii acum care știu și cred.

¹⁶⁷ Tatăl nostru ceresc, Tu vezi aceste mâini, cel puțin jumătate din această audiență sau mai mult au mâinile lor sus și ei știu că acesta este adevărul. Dumnezeu al cerului, trimite Duhul Sfânt, Doamne. Eu văd orele întunecându-se și inimile oamenilor devenind reci ca ceara și formale, bisericile s-au îndepărtat dar ei nu cunosc ce este acel zel și dragoste și putere pe care ei au cunoscut-o în urmă cu cincizeci de ani în mișcarea pentecostală, ei și-au făcut peșteri mici, și-au făcut ziduri în jurul lor și ei nu pot veni afară la jubileu, niciodată n-a fost așa.

¹⁶⁸ Și Dumnezeule, Tu ești Dumnezeu care nu Te schimbi, Tu rămâi Tu însuși același tot timpul, poruncile Tale nu se pot schimba, fiecare decizie este perfectă, de aceea ea nu trebuie să fie îmbunătățită, ea este perfectă. Ea este Cuvântul Tău. Lasă asta să fie în seara aceasta, Doamne, lasă să fie astfel slujitorul Tău, peste tot, mulți oameni temători de Dumnezeu, Doamne, stau în aceste zile peste tot în țară predicând, „Întoarceți-vă, întoarceți-vă!” Fețele lor roșesc de stânjeneală când slujitorii care vizitează intră în biserică și văd femeile și bărbații și felul în care ei se comportă și acționează, și slujitori care sunt umpluți cu Duhul, și ei știu, și fețele lor roșesc. Ce pot ei face? Dacă ei spun ceva despre aceea, acel sistem de organizație îi scoate afară.

¹⁶⁹ O, Dumnezeule adu afară de-acolo acei vulturi, Doamne, scoate-i afară din acea colivie, acesta este jubileul, du-i afară la libertate și Duh Sfânt. Lasă să stea, trăiesc sau mor. Strămoșii noștri au abandonat metodiștii, baptiștii și luteranii atunci generație după generație când ei s-au organizat, s-au vândut. Tu Ți-ai chemat vulturii afară din acel țarc, din acea curte a hambarului, Doamne Dumnezeule, Tu ești același Dumnezeu în seara aceasta, cheamă din nou, Doamne. Este timpul jubileului.

¹⁷⁰ Acordă, Tată ceresc, ca înainte ca această săptămână să se termine ca noi să vedem puterea lui Dumnezeu restaurând înapoi mari semne și minuni, fie ca bolnavii să fie vindecați, ologii să plece, fie ca șchiopii să umble, orbii să vadă, surzii să audă, morții să fie înviați și puterea lui Dumnezeu să fie manifestată în inimi. Acordă asta.

¹⁷¹ Pornește o trezire din nou, Doamne, scoate afară oamenii din aceste lucruri formale pe care ei le fac, să cânte o mică muzică și să

danseze, ei o numesc: în Duhul, pe ritmul muzicii. O, Dumnezeule, un sfânt al lui Dumnezeu ar putea dansa în sus și-n jos pe străzi sau într-un bar sau oriunde sub puterea lui Dumnezeu când el dansează cu Duhul și strigă și laudă pe Dumnezeu. Ei...Îi face să trăiască diferit în exterior, Doamne și biserica Ta exprimă ce este în interiorul ei, găunoasă, superficială, crez, denominațiune, devorată, gangrenată, răutate peste tot, răni putrezite, desigur.

¹⁷² Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să primești jertfa mea în seara aceasta așa cum eu o așez pe Altarul de aur cu Jertfa, Cristos, care a învățat Cuvântul. Și eu chem în seara aceasta, Doamne, lasă Duhul Tău să aducă biserica înapoi. Acordă asta, Tată. Îți încredințez aceste cuvinte în numele lui Isus Cristos. Eu încredințez aceste...biserica Ție, Îți încredințez acest grup de oameni. O, Doamne Dumnezeule, fă ceva pentru noi, eu mă rog, ascultă rugăciunea slujitorului Tău. Acordă asta, Doamne, eu o cer sincer cu toată inima mea în Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹⁷³ Îl iubiți voi pe El? Îl credeți voi pe El? Credeți că este ora de întoarcere? Noi suntem prea întârziați ca să începem un serviciu de vindecare acum. Noi îl vom începe mâine seară. Este prea târziu să țin acesta pentru o vreme.

¹⁷⁴ Credeți voi că sunt nebun? Eu nu sunt nebun. Nu sunt în...Eu știu exact despre ce vorbesc. Eu știu că acesta este adevărul. Biserica este putredă până la măduvă. Corect. Ea are nevoie să se nască din nou, ea are nevoie să vină înapoi la Moștenirea ei, ea are nevoie să vină înapoi la Cincizecime, ea are nevoie să vină înapoi la ceva. O, voi ziceți: „Eu sunt Cincizecime.”

¹⁷⁵ O, frate, eu mă rușinez de mine însumi să mă numesc Cincizecime, nu din cauza numelui sfânt de Cincizecime, ci din cauză că eu aș putea fi altceva. Eu vreau să-mi predau propria mea viață, vreau să mă pun pe mine însumi pe Altarul lui Dumnezeu și să zic: „Doamne, bate-mă și modelează-mă și ia-mă până sunt diferit de ceea ce sunt acum, fă-mă al Tău și condu-mă, Doamne. Eu am fost condus prin jur prea mult de om, vreau să fiu condus de Duhul lui Dumnezeu. Eu mărturisesc: aceasta este Cincizecimea, eu vreau să mă întorc înapoi din nou să văd o trezire. Amin.

¹⁷⁶ Credeți voi aceea? Să ne ridicăm mâinile și să cântăm, „Îl Iubesc”. Dați-ne un ton, surorilor, dacă vreți acum. În regulă, fiecare ridicăți-vă mâinile și cântați cu toată puterea glasului, „Îl Iubesc” și când noi facem

astfel, să ne ridicăm în picioare. Toți împreună acum, exprimați că Îl iubiți, să fim cu adevărat penticostali.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Că' ntâi El m-a iubit
Și-a câștigat salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

177 Acum, să-l fredonăm. Acum, este un metodist care stă lângă voi, un baptist, un prezbiterian, un penticostal, să dăm mâna unul cu altul și să spunem: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate, să ne întoarcem.” Să spunem atunci când ne întoarcem, să dăm mâna cu fiecare de-aici dinăuntru.

Eu...

178 Să spunem asta împreună: „Să ne întoarcem! Să ne întoarcem! Să ne întoarcem! Să ne întoarcem!” Fratele Holstein a spus: „Tu ai predicat strada Azusa exact.” Amin! Să ne întoarcem!

Eu Îl iubesc, (Să ne ridicăm mâinile) eu Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit
Și-a câștigat salvarea mea
La pomul Calvarului.

Sângele lui Isus Cristos:

O, prețios este acel șuvoi,
Care mă face alb ca zăpada;
Nu cunosc alt izvor,
Nimic decât Sângele lui Isus.

Eu nu cunosc nicio organizație, nu datorez nimic. Eu Îi datorez Lui totul.

Isus a plătit totul,
Tot Îi datorez Lui;
Păcatul a lăsat o pată purpurie:
El a spălat-o albă ca zăpada.

Eu Îl iubesc, (Doar să-L lăudăm așa cum ne ridicăm ale noastre...) eu Îl iubesc, (Mulțumesc, Tată, Îți mulțumesc)

(Mă rog, Doamne, ca Tu să---să trimiți Duhul Sfânt al Tău)...iubit...(O, Dumnezeule, du-ne înapoi, Doamne, la acea Experiență, toamnă Duhul Sfânt peste noi.)

...câștigat salvarea mea
La pomul Calvarului.

179 În timp ce muzica continuă, să rămânem cu mâinile noastre ridicate. Haideți doar să-L iubim, haideți doar să-L lăudăm pe El. Să ne

rugăm în propriul nostru fel, rugați-vă în felul în care o faceți la biserică. Toți care doresc să primească un botez proaspăt, ridicați-vă, fluturați-vă mâinile înainte și înapoi: „Eu vreau un botez proaspăt, Doamne.” O, Dumnezeule! Laudă lui Isus! Dumnezeule, trimite Duhul Sfânt peste noi. Du-ne înapoi, Doamne, la acele experiențe din nou, iartă-ne pentru fărâdelegile noastre, Doamne și ajută-ne să venim la această cunoștință a puterii și adevărului Evangheliei. Acordă asta, Doamne.

..salvarea

Pe lemnul Calvarului.

180 Chiar acolo unde stați în picioare, chiar în propriul vostru fel, chiar unde stați, doar lăudați-L pe Dumnezeu, spuneți: „Eu voi accepta chiar acum, Îți promit chiar acum, eu nu voi slăbi strânsoarea, până când sufletul meu nu se întoarce la acel fel de experiență.” Câți vor face aceea cu mine? Ridicați-vă mâna. „Eu nu îi voi da drumul, eu mă voi ține strâns de altar.

Eu Îl iubesc, eu...

(„Eu mă voi ruga! Eu mă voi ruga! Eu voi face orice, Doamne, du-mă înapoi la---du-mă înapoi la moștenirea mea, du-mă înapoi la locul meu adevărat din nou.”)

...pe mine (Laudă lui Dumnezeu!)

Și-a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

181 O, binecuvântat fie Numele Domnului. O, Dumnezeu să-și trimită puterea Lui. Trimite profeții Tăi, Doamne, trimite-i cu Cuvântul, nu-i lăsa să compromită asupra niciunui lucru. Trimite înapoi la Biblie, înapoi la Duhul Sfânt, înapoi la un zel: ridică o biserică fără pată sau zbârcitură, Tu ai promis asta, Doamne, tu ai promis-o, noi Te credem. Pledez pentru fiecare dintre noi, Doamne și pentru mine. Trimite-o, Doamne. Trimite puterea chiar acum, umple fiecare inimă. Eu mă rog, Doamne, ca Tu să ne trimiți ceea ce noi avem nevoie, Doamne, ce ai turnat Tu cu cincizeci de ani în urmă în acest stat. Toarnă asta iarăși, o, Doamne, Dumnezeule, umple vasele Tale și toarnă dragostea lui Cristos în inimile noastre și fă-ne acea biserică ce ar trebui noi să fim, Doamne, iertându-ne păcatele.

182 Noi ne întoarcem în seara aceasta, Doamne, ca un grup de oameni, noi ne întoarcem ca un popor și ca o persoană, ne întoarcem la moștenirea noastră, Doamne, botezul Duhului Sfânt. Dumnezeule Atotputernic, tu ai promis asta, Doamne, onorează Cuvântul Tău, eu mă rog în numele lui Isus.

Eu...(O, Dumnezeule, o, Dumnezeule, sfințenie, neprihănire, moștenirea lui Dumnezeu, moștenește laudele poporului Său.)

...salvarea mea

Pe al Calvarului...

183 În timp ce rămâneți în picioare, eu vreau ca acest scump patriarh bătrân al credinței...Lucrul despre care am vorbit, frate, sunt lucruri pentru care voi toți v-ați luptat cu mulți ani în urmă. (*Fratele spune: „Absolut.”*) Biserica se cuvine să vină înapoi la aceea, ce zici, frate? (*„Noi am ajuns departe de la...Să salvăm mișcarea noi trebuie să ne întoarcem înapoi.”*) Amin.

(*„Noi ne-am dus pe drumul tuturor celorlalte denominațiuni, aceea a fost bine la început, minunat; dar pas cu pas noi am căzut în ghearele mașinării care a fost făcută de geniul uman. Noi trebuie să mergem înapoi la Duhul, noi trebuie să mergem înapoi.”*) Ascultați strigătul acelu scump bătrân sfânt din inima lui, cu lacrimi curgându-i pe față, el știe că sunt suflete care așteaptă peste altar dincolo departe.

184 Isus va veni într-o zi. Eu sper și mă rog ca Dumnezeu să ridice oameni, aici și femei care vor merge înapoi, care vor merge înapoi în ciuda a orice. Întoarceți-vă înapoi! Este jubileul! Ieșiți afară din acest mecanism, voi nu puteți obține niciodată ceva pentru Dumnezeu acolo înăuntru, voi obțineți aceea pentru o organizație. Haideti să ieșim afară și să realizăm pentru Dumnezeu și voi puteți face asta prin Mecanismul Său, Duhul Sfânt, Acela este ce ne-a fost dat nouă. Dumnezeu să vă binecuvânteze.